

Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

C 452

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

64ο έτος

8 Νοεμβρίου 2021

Περιεχόμενα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2021/C 452/01	Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i>	1
---------------	---	---

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2021/C 452/02	Υπόθεση C-331/21: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal da Relação de Lisboa (Πορτογαλία) στις 26 Μαΐου 2021 — Autoridade da Concorrência, EDP — Energias de Portugal, SA κ.λπ.	2
2021/C 452/03	Υπόθεση C-411/21: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 5 Ιουλίου 2021 — Instituto do Cinema e do Audiovisual, I.P. κατά NOWO Communications, S.A.	4
2021/C 452/04	Υπόθεση C-427/21: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) στις 14 Ιουλίου 2021 — LD κατά ALB FILS KLINIKEN GmbH	5
2021/C 452/05	Υπόθεση C-432/21: Προσφυγή της 15ης Ιουλίου 2021 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας	5
2021/C 452/06	Υπόθεση C-436/21: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 15 Ιουλίου 2021 — flightright GmbH κατά American Airlines, Inc.	6
2021/C 452/07	Υπόθεση C-443/21: Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Pitești (Ρουμανία) στις 19 Ιουλίου 2021 — SC Avicarvil Farms SRL κατά Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură, Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură — Centrul Județean Vâlcea	7

EL

2021/C 452/08	Υπόθεση C-448/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Judicial da Comarca do Porto — Juízo Central Cível (Πορτογαλία) στις 21 Ιουλίου 2021 — Portugalía — Administração de Patrimónios, SGPS, SA κατά Banco BPI	8
2021/C 452/09	Υπόθεση C-449/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Paris (Γαλλία) στις 21 Ιουλίου 2021 — Towercast κατά Autorité de la concurrence, Ministère de l'Économie	9
2021/C 452/10	Υπόθεση C-455/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Olt (Ρουμανία) στις 23 Ιουλίου 2021 — OZ κατά Lyoness Europe AG	9
2021/C 452/11	Υπόθεση C-457/21 P: Αναίρεση που άσκησε στις 22 Ιουλίου 2021 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) στις 12 Μαΐου 2021 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-816/17 και T-318/18, Λουξεμβούργο και Amazon κατά Επιτροπής	10
2021/C 452/12	Υπόθεση C-461/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Prahova (Ρουμανία) στις 27 Ιουλίου 2021 — SC Cartrans Preda SRL κατά Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova	12
2021/C 452/13	Υπόθεση C-501/21 P: Αναίρεση που άσκησαν στις 13 Αυγούστου 2021 οι Harry Shindler κ.λπ. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δέκατο πενταμελές τμήμα) στις 8 Ιουνίου 2021 στην υπόθεση T-198/20, Shindler κ.λπ. κατά Συμβουλίου	13
2021/C 452/14	Υπόθεση C-502/21 P: Αναίρεση που άσκησε στις 13 Αυγούστου 2021 ο David Price κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δέκατο πενταμελές τμήμα) στις 8 Ιουνίου 2021 στην υπόθεση T-231/20, Price κατά Συμβουλίου	14
2021/C 452/15	Υπόθεση C-545/21: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 31 Αυγούστου 2021 — ANAS SpA κατά Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti	16

Γενικό Δικαστήριο

2021/C 452/16	Υπόθεση T-364/15: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — ADR Center κατά Επιτροπής (Χρηματοδοτική συνδρομή – Γενικό πρόγραμμα «Θεμελιώδη δικαιώματα και δικαιοσύνη» για την περίοδο 2007-2013 – Ειδικό πρόγραμμα «Αστική Δικαιοσύνη» – Προσφυγή ακυρώσεως – Απόφαση που αποτελεί εκτελεστό τίτλο – Συμφωνίες επιχορήγησης – Επιστροφή μέρους της καταβληθείσας χρηματοδοτικής συνδρομής – Αναγνωριστική αγωγή – Ρήτρα διατησίας – Ανωτέρα βία – Επιλέξιμες δαπάνες – Αναλογικότητα – Υποχρέωση αιτιολόγησης)	18
2021/C 452/17	Υποθέσεις T-337/18 και T-347/18: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Laboratoire Pareva και Biotech3D κατά Επιτροπής [Βιοκτόνα – Δραστική ουσία PHMB (1415· 4.7) – Άρνηση έγκρισης για τους τύπους προϊόντων 1, 5 και 6 – Έγκριση υπό όρους για τους τύπους προϊόντων 2 και 4 – Κίνδυνοι για την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον – Κανονισμός (ΕΕ) 528/2012 – Άρθρο 6, παράγραφος 7, στοιχεία α' και β', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 1062/2014 – Εναρμονισμένη ταξινόμηση της δραστικής ουσίας δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 1272/2008 – Προηγούμενη διαβούλευση με τον ECHA – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Διαπαραπομπές – Δικαίωμα ακρόασης]	18
2021/C 452/18	Υπόθεση T-24/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — INC και Consorzio Stabile Sis κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις – Ιταλικοί αυτοκινητόδρομοι – Παράταση της διάρκειας συμβάσεων παραχώρησης για την εκτέλεση εργασιών – Υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος – Ανώτατο όριο κόστους των διοδίων – Απόφαση περί μη διατυπώσεως αντιρρήσεων – Άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ – Προσφυγές που ασκήθηκαν από ανταγωνιστές του δικαιούχου – Απόσυρση του σχεδίου για τη χορήγηση κρατικής ενισχύσεως από το κράτος μέλος – Σχέδιο που δεν μπορεί να εφαρμοστεί υπό τη μορφή υπό την οποία εγκρίθηκε – Ακύρωση η οποία δεν μπορεί να προσπορίσει όφελος στις προσφεύγουσες – Απώλεια του εννόμου συμφέροντος – Κατάργηση της δίκης)	19
2021/C 452/19	Υπόθεση T-193/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Σεπτεμβρίου 2021 — Achema και Achema Gas Trade κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις – Ενίσχυση υπέρ της Litgas για την παροχή ελάχιστης ποσότητας ΥΦΑ στον θερματικό σταθμό ΥΦΑ που βρίσκεται στον θαλάσσιο λιμένα της Klairėda – Απόφαση περί μη προβολής αντιρρήσεων – Προστασία των διαδικαστικών δικαιωμάτων – Πλαίσιο της Ένωσης για τις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντιστάθμισης για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας – Υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος – Αντιστάθμιση για υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος – Κόστος συνδεδεμένο με την εξάτμιση – Κόστος εξισορρόπησης – Ασφάλεια του εφοδιασμού – Άρθρο 14 της οδηγίας 2004/18/ΕΚ – Δέσμη συγκλινουσών ενδείξεων)	20

2021/C 452/20	Υπόθεση T-359/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Daimler κατά Επιτροπής [Περιβάλλον – Κανονισμός (ΕΚ) 443/2009 – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΚ) 725/2011 – Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2015/158 – Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2019/583 – Εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα – Μέθοδος δοκιμών – Επιβατικά αυτοκίνητα]	21
2021/C 452/21	Υπόθεση T-700/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Ghaoud κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη – Δέσμευση κεφαλαίων – Κατάλογος των προσώπων, οντοτήτων και φορέων κατά των οποίων ισχύει η δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων – Περιορισμοί σε σχέση με την είσοδο στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη διέλευση μέσω αυτού – Κατάλογος των προσώπων που υπόκεινται σε περιορισμούς σε σχέση με την είσοδο στο έδαφος της Ένωσης και τη διέλευση μέσω αυτού – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Εσφαλμένη εκτίμηση – Θάνατος του προσφεύγοντος)	21
2021/C 452/22	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-720/19 έως T-725/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Ashworth κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου (Θεσμικό δίκαιο – Νομοθεσία περί καταβολής των εξόδων και αποζημιώσεων των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου – Τροποποίηση του καθεστώτος προαιρετικής επικουρικής συντάξεως – Γνωμοδοτήσεις περί καθορισμού των δικαιωμάτων προαιρετικής επικουρικής συντάξεως – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας – Αρμοδιότητα του Προεδρείου του Κοινοβουλίου – Κεκτημένα δικαιώματα και προσδοκίες δικαιωμάτων – Αναλογικότητα – Ίση μεταχείριση – Ασφάλεια δικαίου)	22
2021/C 452/23	Υπόθεση T-852/19: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Albéa Services κατά EUIPO — dm-drogerie markt (ALBÉA) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχώρισης στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Εικονιστικό σήμα ALBÉA – Προγενέστερη διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Δεκτικό σήμα Balea – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Διακριτικός χαρακτήρας προγενέστερης διεθνούς καταχώρισης με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}	23
2021/C 452/24	Υπόθεση T-85/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Σεπτεμβρίου 2021 — Qx World κατά EUIPO — Mandelay (EDUCTOR) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Δεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης EDUCTOR – Προγενέστερο μη καταχωρισμένο σήμα EDUCTOR – Άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 60, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001) – Άρθρο 71, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001 – Άρθρο 72, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001 – Άρθρο 95, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001 – Άρθρο 16, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 – Άρθρο 6α της Σύμβασης των Παρισίων}	24
2021/C 452/25	Υπόθεση T-86/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Σεπτεμβρίου 2021 — Qx World κατά EUIPO — Mandelay (SCIO) {Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Δεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης SCIO – Προγενέστερο μη καταχωρισμένο σήμα SCIO – Άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 60, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001) – Άρθρο 71, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001 – Άρθρο 72, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001 – Άρθρο 95, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001 – Άρθρο 16, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 – Άρθρο 6α της Σύμβασης των Παρισίων}	24
2021/C 452/26	Υπόθεση T-95/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Kazembe Musonda κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν περιοριστικά μέτρα – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Δικαίωμα ακρόασης – Απόδειξη του βασιμίου της καταχώρισης και της διατήρησής τους στους καταλόγους – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Συνέχιση της συνδρομής των πραγματικών και νομικών περιστάσεων οι οποίες συνέτρεχαν κατά τη λήψη των περιοριστικών μέτρων – Δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής – Τεκμήριο αθωότητας – Αναλογικότητα – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας)	25

2021/C 452/34	Υπόθεση T-107/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Boshab κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων εις βάρος των οποίων επιβάλλονται τα περιοριστικά μέτρα – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Δικαίωμα ακροάσεως – Απόδειξη του βασιμίου της καταχωρίσεως στους καταλόγους και της διατηρήσεως στους καταλόγους – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Συνέχιση της συνδρομής των πραγματικών και νομικών περιστάσεων που συνέτρεχαν κατά τη λήψη περιοριστικών μέτρων – Δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής – Τεκμήριο αθωότητας – Αναλογικότητα – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας)	30
2021/C 452/35	Υπόθεση T-109/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Numbi κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων εις βάρος των οποίων επιβάλλονται τα περιοριστικά μέτρα – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Δικαίωμα ακροάσεως – Απόδειξη του βασιμίου της καταχωρίσεως στους καταλόγους και της διατηρήσεως στους καταλόγους – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Συνέχιση της συνδρομής των πραγματικών και νομικών περιστάσεων που συνέτρεχαν κατά τη λήψη περιοριστικών μέτρων – Δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής – Τεκμήριο αθωότητας – Αναλογικότητα – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας)	31
2021/C 452/36	Υπόθεση T-110/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Kanyama κατά Συμβουλίου (Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων εις βάρος των οποίων επιβάλλονται τα περιοριστικά μέτρα – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Δικαίωμα ακροάσεως – Απόδειξη του βασιμίου της καταχωρίσεως στους καταλόγους και της διατηρήσεως στους καταλόγους – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Συνέχιση της συνδρομής των πραγματικών και νομικών περιστάσεων που συνέτρεχαν κατά τη λήψη περιοριστικών μέτρων – Δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής – Τεκμήριο αθωότητας – Αναλογικότητα – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας)	32
2021/C 452/37	Υπόθεση T-127/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Γαλλία κατά ECHA [REACH – Αξιολόγηση ουσιών – Χλωριούχο αργίλιο – Βασικό χλωριούχο αργίλιο – Θεϊκό αργίλιο – Αποφάσεις του ECHA με τις οποίες ζητούνται περαιτέρω πληροφορίες – Άρθρο 46, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 – Προσφυγή ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών – Πολλαπλή αιτιολογία στην οποία στηρίζεται η απόφαση του συμβουλίου προσφυγών – Λόγοι που μπορούν να δικαιολογήσουν την απόφαση – Αλυσιτέλεια των λόγων ακυρώσεως που βάλλουν κατά των λοιπών λόγων της αιτιολογίας]	32
2021/C 452/38	Υπόθεση T-207/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Residencial Palladium κατά EUIPO — Palladium Gestión (PALLADIUM HOTELS & RESORTS) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης PALLADIUM HOTELS & RESORTS – Προϋποθέσεις του παραδεκτού της αιτήσεως κηρύξεως ακυρότητας – Άρθρο 53, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 60, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Άρθρο 56, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 63, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001)]	33
2021/C 452/39	Υποθέσεις T-240/20 έως T-245/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Αρναουτάκης κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου (Θεσμικό δικαίο – Διατάξεις που αφορούν τα έξοδα και τις αποζημιώσεις των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου – Τροποποίηση του καθεστώτος προαιρετικής επικουρικής συντάξεως – Άρνηση χορήγησης προαιρετικής επικουρικής συντάξεως – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας – Αρμοδιότητα του Προεδρείου του Κοινοβουλίου – Κεκτημένα δικαιώματα και προσδοκίες δικαιωμάτων – Αναλογικότητα – Ίση μεταχείριση – Ασφάλεια δικαίου)	34
2021/C 452/40	Υπόθεση T-274/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — MHCS κατά EUIPO — Lidl Stiftung (Αποχρώσεις του πορτοκαλι) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο αναπαριστά απόχρωση του πορτοκαλι – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [νυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Αυτεπάγγελτη εξέταση των πραγματικών περιστατικών – Άρθρο 95, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001 – Φύση του σήματος – Χρωματικό σήμα – Δικαίωμα ακροάσεως – Άρθρο 94 του κανονισμού 2017/1001]	34
2021/C 452/41	Υπόθεση T-331/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Laboratorios Ern κατά EUIPO — Le-Vel Brands (Le-Vel) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Le-Vel – Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα LEVEL – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Έλλειψη κινδύνου σύγχυσης – Έλλειψη ομοιότητας των προϊόντων και των υπηρεσιών – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]]	35

2021/C 452/42	Υπόθεση T-377/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Σεπτεμβρίου 2021 — ΚΝ κατά ΕΟΚΕ (Θεσμικό δίκαιο – Μέλος της ΕΟΚΕ – Έρευνα της OLAF σχετικά με ισχυρισμούς περί ηθικής παρενόχλησης – Απόφαση περί απαλλαγής μέλους από τα εποπτικά του καθήκοντα και τα καθήκοντα διαχείρισης προσωπικού – Προσφυγή ακυρώσεως – Πράξη δεκτική προσφυγής – Παραδεκτό – Μέτρο ληφθέν προς το συμφέρον της υπηρεσίας – Νομική βάση – Δικαιώματα υπεράσπισης – Άρνηση πρόσβασης στα παραρτήματα της έκθεσης της OLAF – Δημοσιοποίηση του ουσιαστικού περιεχομένου των μαρτυριών με τη μορφή περιλήψεως – Ευθύνη)	36
2021/C 452/43	Υπόθεση T-466/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — LF κατά Επιτροπής (Υπαλληλική υπόθεση – Συμβασιούχοι υπάλληλοι – Αποδοχές – Επίδομα αποδημίας – Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του παραρτήματος VII του ΚΥΚ – Άρνηση καταβολής επιδόματος αποδημίας – Συνήθης διαμονή – Άσκηση καθηκόντων σε διεθνή οργανισμό εγκατεστημένο στο κράτος υπηρεσίας) . . .	36
2021/C 452/44	Υπόθεση T-673/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Celler Lagravera κατά EUIPO — Cyclic Beer Farm (Cíclic) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Cíclic – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης CYCLIC – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]	37
2021/C 452/45	Υπόθεση T-688/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Freshly Cosmetics κατά EUIPO — Misiego Blázquez (IDENTY BEAUTY) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης IDENTITY BEAUTY – Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα IDENTITY THE IMAGE CLUB – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Απουσία κινδύνου συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] .	37
2021/C 452/46	Υπόθεση T-702/20: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Beelow κατά EUIPO (made of wood) [Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αίτηση καταχωρίσεως λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης made of wood – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Περιγραφικός χαρακτήρας – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001]	38
2021/C 452/47	Υπόθεση T-881/19: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Σεπτεμβρίου 2021 — GABO:mi κατά Επιτροπής [Ρήτρα διαιτησίας – Έκτο και έβδομο πρόγραμμα-πλαίσιο δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης (2002-2006 και 2007-2013) – Πρόγραμμα-πλαίσιο για την έρευνα και την καινοτομία «Ορίζων Ευρώπη» (2014-2020) – Συμφωνίες επιχορηγήσεων – Συμφηφισμός – Προσδιορισμός του καθού – Μη τήρηση των τυπικών προϋποθέσεων – Άρθρο 76, στοιχείο δ', του Κανονισμού Διαδικασίας – Προδήλως απαράδεκτο]	38
2021/C 452/48	Υπόθεση T-277/20: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Σεπτεμβρίου 2021 — MKB Multifunds κατά Επιτροπής (Προσφυγή ακυρώσεως – Κρατικές ενισχύσεις – Ιδιωτικά επενδυτικά κεφάλαια – Καταγγελία – Μέτρα που φέρεται ότι συνιστούν κρατικές ενισχύσεις οι οποίες αφορούν την Dutch Venture Initiative – Απόφαση που εκδόθηκε μετά το πέρας της προκαταρκτικής διαδικασίας εξέτασης – Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται η μη ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης – Ιδιότητα του ενδιαφερομένου – Προστασία των διαδικαστικών δικαιωμάτων – Απαράδεκτο)	39
2021/C 452/49	Υπόθεση T-387/20: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Αυγούστου 2021 — DK Company κατά EUIPO — Hunter Boot (DENIM HUNTER) (Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Ανάκληση της αίτησης καταχώρισης – Κατάργηση της δίκης)	40
2021/C 452/50	Υπόθεση T-691/20: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Σεπτεμβρίου 2021 — Kühne κατά Κοινοβουλίου (Προσφυγή ακυρώσεως – Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Καθεστώς κινητικότητας – Αίτημα σχετικά με την υποχρέωση κινητικότητας – Πράξη μη δεκτική προσφυγής – Απαράδεκτο)	40
2021/C 452/51	Υπόθεση T-187/21 R: Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Σεπτεμβρίου 2021 — Firearms United Network κ.λπ. κατά Επιτροπής [Ασφαλιστικά μέτρα – REACH – Τροποποίηση του παραρτήματος XVII του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 – Περιορισμός σχετικά με τον μόλυβδο και τις ενώσεις του – Χρήση σκαγιών με μόλυβδο για τη θήρα – Προστασία των υγροτόπων – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως – Έλλειψη επείγοντος]	41
2021/C 452/52	Υπόθεση T-427/21: Αγωγή της 13ης Ιουλίου 2021 — Trasta Komercbanka κατά ΕΚΤ	41
2021/C 452/53	Υπόθεση T-428/21: Αγωγή της 13ης Ιουλίου 2021 — Fursin κ.λπ. κατά ΕΚΤ	42
2021/C 452/54	Υπόθεση T-493/21: Προσφυγή της 6ης Αυγούστου 2021 — Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior κατά Επιτροπής	43

2021/C 452/55	Υπόθεση T-558/21: Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2021 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi κατά EUIPO — Papouis Dairies (fino)	44
2021/C 452/56	Υπόθεση T-565/21: Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2021 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi κατά EUIPO — Papouis Dairies (Papouis Halloumi)	44
2021/C 452/57	Υπόθεση T-598/21: Προσφυγή της 20ής Σεπτεμβρίου 2021 — Euranimi κατά Επιτροπής	45
2021/C 452/58	Υπόθεση T-599/21: Προσφυγή της 20ής Σεπτεμβρίου 2021 — bett1.de κατά EUIPO — XXXLutz Marken (Body-Star)	46
2021/C 452/59	Υπόθεση T-604/21: Προσφυγή της 21ης Σεπτεμβρίου 2021 — WP κ.λπ. κατά Επιτροπής	46
2021/C 452/60	Υπόθεση T-475/19: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2021 — Bunzl κ.λπ. κατά Επιτροπής	47
2021/C 452/61	Υπόθεση T-482/19: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2021 — BT Group και Communications Global Network Services κατά Επιτροπής	47
2021/C 452/62	Υπόθεση T-754/19: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2021 — Stagecoach Group κατά Επιτροπής	47

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Τελευταίες δημοσιεύσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Επίσημη Εφημερίδα της
Ευρωπαϊκής Ένωσης

(2021/C 452/01)

Τελευταία δημοσίευση

EE C 431 της 25.10.2021

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 422 της 18.10.2021

EE C 412 της 11.10.2021

EE C 401 της 4.10.2021

EE C 391 της 27.9.2021

EE C 382 της 20.9.2021

EE C 368 της 13.9.2021

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα στον ιστότοπο

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το **Tribunal da Relação de Lisboa (Πορτογαλία)**
στις 26 Μαΐου 2021 — **Autoridade da Concorrência, EDP — Energias de Portugal, SA κ.λπ.**

(Υπόθεση C-331/21)

(2021/C 452/02)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal da Relação de Lisboa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσες και εφεσίβλητες: **Autoridade da Concorrência, EDP — Energias de Portugal, SA, EDP Comercial — Comercialização de Energia SA, Sonae Investimentos, SGPS, SA, SONAE MC — Modelo Continente SGPS, Modelo Continente Hipermercados SA**

Μετέχουσα στη διαδικασία: **Ministério Público**

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 101 ΣΛΕΕ, στο οποίο βασίζεται το άρθρο 9 του ΝRJC (νόμου 19/2012, της 8 Μαΐου 2012), να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει τον χαρακτηρισμό ρήτρας μη ανταγωνισμού, όπως αυτών που περιλαμβάνονται στις ρήτρες 12.1 και 12.2 της συμφωνίας ένωσης επιχειρήσεων (βλ. σημείο [8 της Συνοπτικής έκθεσης των πραγματικών περιστατικών και της διαδικασίας της κύριας δίκης]), ως συμφωνίας περιορίζουσας τον ανταγωνισμό ως εκ του αντικειμένου της, η οποία συνήφθη μεταξύ προμηθευτή ηλεκτρικής ενέργειας και εμπόρου λιανικής πώλησης τροφίμων σε υπεραγορές και σούπερ μάρκετ, με σκοπό τη χορήγηση εκπτώσεων σε πελάτες που, αφενός, εντάσσονται σε συγκεκριμένο τιμολογιακό πρόγραμμα του προμηθευτή ηλεκτρικής ενέργειας, διαθέσιμο στην ηπειρωτική Πορτογαλία, και, αφετέρου, είναι κάτοχοι κάρτας επιβράβευσης του εμπόρου λιανικής πώλησης τροφίμων, εκπτώσεις που μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνο για την αγορά προϊόντων στα καταστήματα του τελευταίου ή εταιριών συνδεδεμένων με αυτόν, όταν στην εν λόγω συμφωνία περιλαμβάνονται λοιπές ρήτρες οι οποίες ορίζουν ότι το αντικείμενό της είναι η προώθηση της ανάπτυξης των δραστηριοτήτων των μετεχουσών εταιριών (βλ. σημεία 2 έως [7 και 16 της Συνοπτικής έκθεσης των πραγματικών περιστατικών και της διαδικασίας της κύριας δίκης]) και προβλέπουν οφέλη για τους καταναλωτές (βλ. [προαναφερθέν σημείο 16]), χωρίς να αναλύονται τα συγκεκριμένα βλαπτικά αποτελέσματα για τον ανταγωνισμό, όπως αυτά απορρέουν από τις εν λόγω ρήτρες 12.1 και 12.2;
- 2) Δύνатаι το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι συμφωνία με την οποία απαγορεύεται η ανάπτυξη συγκεκριμένων οικονομικών δραστηριοτήτων και η οποία είναι απότοκος φερόμενης κατανομής αγορών μεταξύ δύο επιχειρήσεων μπορεί να θεωρηθεί περιορίζουσα τον ανταγωνισμό ως εκ του αντικειμένου της όταν συνάπτεται μεταξύ επιχειρήσεων που δεν τελούν μεταξύ τους σε ανταγωνισμό, ούτε σε πραγματική ούτε σε δυνητική βάση, σε καμία από τις αγορές τις οποίες αφορά η εν λόγω υποχρέωση, ακόμη και αν οι αγορές αυτές μπορούν να θεωρηθούν απελευθερωμένες ή χωρίς ανυπέρβλητα εμπόδια εισόδου;
- 3) Δύνатаι το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ένας προμηθευτής ηλεκτρικής ενέργειας και ένας έμπορος λιανικής πώλησης τροφίμων σε υπεραγορές και σούπερ μάρκετ, οι οποίοι έχουν συνάψει μεταξύ τους την εν λόγω συμφωνία με σκοπό την αμοιβαία προώθηση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και την αύξηση των πωλήσεων του αντισυμβαλλόμενου (και, στην περίπτωση του εμπόρου λιανικής πώλησης τροφίμων, των εταιριών στο κεφάλαιο των οποίων μία από τις μητρικές εταιρίες του κατέχει πλειοψηφική συμμετοχή), πρέπει να θεωρηθούν δυνητικοί ανταγωνιστές, όταν ο έμπορος λιανικής πώλησης τροφίμων και οι συνδεδεμένες με αυτόν ως άνω εταιρίες δεν αναπτύσσουν, κατά τον χρόνο σύναψης

της σύμβασης, τη δραστηριότητα του προμηθευτή ηλεκτρικής, ούτε στην επίμαχη γεωγραφική αγορά ούτε σε κάποια άλλη, και όταν κατά τη διαδικασία δεν έχει αποδειχθεί ότι η πρόθεσή τους ήταν να αναπτύξουν τη δραστηριότητα αυτή στην εν λόγω αγορά ή είχαν προβεί σε ενέργειες προς τον σκοπό αυτόν;

- 4) Παραμένει ίδια η απάντηση στο προηγούμενο προδικαστικό ερώτημα εάν άλλη εταιρία στο κεφάλαιο της οποίας μία μητρική εταιρία του συμβαλλόμενου στη συμφωνία εμπόρου λιανικής πώλησης τροφίμων κατέχει πλειοψηφική συμμετοχή (χωρίς, όμως, καμία από τις δύο αυτές εταιρίες να έχει αποτελέσει αντικείμενο καταλογισμού ή επιβολής προστίμου από την εθνική αρχή ανταγωνισμού ή να ήταν διάδικος στη δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου), η οποία δεν ενέπιπτε στο προσωπικό πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης μη ανταγωνισμού, κατείχε ποσοστό συμμετοχής 50 % σε τρίτη επιχείρηση, η οποία, με τη σειρά της, ανέπτυξε δραστηριότητες εμπορίας ηλεκτρικής ενέργειας στην Πορτογαλία, πλην όμως έπαυσε, συνεπεία της λύσης της, να τις αναπτύσσει τριάντισι έτη πριν από τη σύναψη της συμφωνίας;
- 5) Παραμένει ίδια η απάντηση στο προηγούμενο προδικαστικό ερώτημα σε περίπτωση που η μετέχουσα στη συμφωνία επιχείρηση λιανικής πώλησης παράγει ηλεκτρική ενέργεια μέσω εγκαταστάσεων παραγωγής μικρής και πολύ μικρής κλίμακας που βρίσκονται στις οροφές των καταστημάτων της, πλην όμως διαθέτει το σύνολο της παραγόμενης ενέργειας, σε προκαθορισμένες τιμές, στον προμηθευτή έσχατης ανάγκης;
- 6) Παραμένει ίδια η απάντηση στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα σε περίπτωση που η συμβαλλόμενη στη συμφωνία επιχείρηση λιανικής πώλησης είχε, οκτώ έτη πριν από τη σύμβαση αυτή, συνάψει άλλη σύμβαση εμπορικής συνεργασίας (η οποία εξακολουθεί να είναι σε ισχύ κατά την ημερομηνία σύναψης της συμφωνίας) με τρίτον, έμπορο υγρών καυσίμων, με σκοπό τη χορήγηση διασταυρούμενων εκπτώσεων κατά την αγορά των προϊόντων αυτών και των προϊόντων που πωλούνται στις υπεραγορές και σούπερ μάρκετ της επιχείρησης, όταν η αντισυμβαλλόμενη επιχείρηση, με τη σειρά της, εκτός από υγρά καύσιμα, εμπορεύεται επίσης ηλεκτρική ενέργεια στην ηπειρωτική Πορτογαλία, και όταν δεν έχει αποδειχθεί ότι τα μέρη, κατά τον χρόνο σύναψης της συμφωνίας, είχαν την πρόθεση να επεκτείνουν τη σύμβαση αυτή στην εμπορία ηλεκτρικής ενέργειας ή είχαν προβεί σε σχετικές ενέργειες;
- 7) Παραμένει ίδια η απάντηση στο τέταρτο προδικαστικό ερώτημα σε περίπτωση που άλλη εταιρία στο κεφάλαιο της οποίας μία μητρική εταιρία του συμβαλλόμενου στη συμφωνία εμπόρου λιανικής πώλησης τροφίμων κατέχει πλειοψηφική συμμετοχή (χωρίς, όμως, καμία από τις δύο αυτές εταιρίες να έχει αποτελέσει αντικείμενο καταλογισμού ή επιβολής προστίμου από την εθνική αρχή ανταγωνισμού ή να ήταν διάδικος στη δίκη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου), η οποία δεν ενέπιπτε στο προσωπικό πεδίο εφαρμογής της υποχρέωσης μη ανταγωνισμού, παρήγε ηλεκτρική ενέργεια σε εγκατάσταση συμπαραγωγής, πλην όμως διέθετε το σύνολο της παραγόμενης ενέργειας, σε προκαθορισμένες τιμές, στον προμηθευτή έσχατης ανάγκης;
- 8) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στα προηγούμενα προδικαστικά ερωτήματα, πρέπει το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ρήτρα η οποία απαγορεύει στον εν λόγω έμπορο λιανικής πώλησης τροφίμων, κατά τη διάρκεια ισχύος της συμφωνίας και κατά το αμέσως επόμενο έτος, να αναπτύσσει, στην καλυπτόμενη από τη συμφωνία περιοχή, δραστηριότητες εμπορίας ηλεκτρικής ενέργειας, άμεσα ή μέσω εταιρίας στο κεφάλαιο της οποίας μία εκ των αποτελουσών το αντικείμενο της διαδικασίας μητρικών εταιριών του κατέχει πλειοψηφική συμμετοχή, μπορεί θεωρηθεί περιορίζουσα τον ανταγωνισμό ως εκ του αντικείμενου της;
- 9) Δύναται, για τους σκοπούς του άρθρου 101 ΣΛΕΕ, του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 330/2010 (1) της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 2010, για την εφαρμογή του άρθρου 101 παράγραφος 3 [ΣΛΕΕ] σε ορισμένες κατηγορίες κάθετων συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών, και του σημείου 27 των κατευθυντήριων γραμμών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τους κάθετους περιορισμούς (ΕΕ 2010, C 130, σ. 1), ο όρος «δυναμικός ανταγωνιστής» να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει επιχείρηση δεσμευμένη από ρήτρα μη ανταγωνισμού η οποία δραστηριοποιείται σε αγορά προϊόντος τελείως διαφορετική από αυτήν του αντισυμβαλλόμενου, όταν από τη δικογραφία της ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου υπόθεσής της δεν προκύπτει καμία συγκεκριμένη ένδειξη (όπως έργα, επενδύσεις ή άλλες προπαρασκευαστικές ενέργειες) ως προς το ότι, πριν από τη σύναψη της ρήτρας και ελλείψει αυτής, η επίμαχη επιχείρηση μπορούσε βραχυπρόθεσμα να εισέλθει στην αγορά του άλλου μέρους, ούτε έχει αποδειχθεί ότι η εν λόγω επιχείρηση είχε, πριν από τη σύναψη της ρήτρας και ελλείψει αυτής, εκληφθεί από την αντισυμβαλλόμενη επιχείρηση ως δυναμικός ανταγωνιστής στην οικεία αγορά;
- 10) Δύναται το άρθρο 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το γεγονός και μόνον ότι μια συμφωνία ένωσης επιχειρήσεων μεταξύ επιχείρησης που ασχολείται με την εμπορία ηλεκτρικής ενέργειας και επιχείρησης που ασχολείται με τη λιανική πώληση τροφίμων και λοιπών προϊόντων εγχώριας κατανάλωσης, με σκοπό την αλληλοπροώθηση των αντίστοιχων δραστηριοτήτων τους (στο πλαίσιο των οποίων, συγκεκριμένα, η πρώτη επιχείρηση χορηγεί εκπτώσεις στους πελάτες της για την κατανάλωση ηλεκτρικής ενέργειας τις οποίες η δεύτερη επιχείρηση αφαιρεί από την τιμή των αγορών που πραγματοποιούν οι πελάτες αυτοί στα καταστήματα λιανικής πώλησης), περιλαμβάνει ρήτρα δυνάμει της οποίας αμφότερα τα μέρη δεσμεύονται να μην ασκούν μεταξύ τους ανταγωνισμό και να μη συνάπτουν παρόμοιες συμφωνίες με ανταγωνιστές του άλλου μέρους, σημαίνει ότι το αντικείμενο της ρήτρας αυτής είναι ο περιορισμός του ανταγωνισμού κατά την έννοια του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καίτοι:

- το χρονικό πεδίο εφαρμογής της επίμαχης ρήτρας (διάρκεια ενός έτους της συμφωνίας, συν ένα έτος) συμπίπτει με την περίοδο, όπως αυτή προβλέπεται στην ίδια συμφωνία, κατά τη διάρκεια της οποίας τα μέρη δεν μπορούν να χρησιμοποιούν σε έργα με τρίτους εμπορικά απόρρητα ή τεχνικές γνώσεις που έχουν αποκτηθεί στο πλαίσιο της εφαρμογής της συμφωνίας·
 - το γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής της ρήτρας περιορίζεται στο γεωγραφικό πεδίο εφαρμογής της συμφωνίας·
 - το υποκειμενικό πεδίο εφαρμογής της ρήτρας περιορίζεται στα μέρη της συμφωνίας, στις επιχειρήσεις στο κεφάλαιο των οποίων τα πρώτα κατέχουν πλειοψηφική συμμετοχή και σε άλλες επιχειρήσεις του ίδιου ομίλου που επίσης κατέχουν ή εκμεταλλεύονται καταστήματα λιανικής πώλησης εμπίπτοντα στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω συμφωνίας·
 - το υποκειμενικό πεδίο εφαρμογής της ρήτρας δεν περιλαμβάνει τη συντριπτική πλειονότητα των εταιριών του ίδιου οικονομικού ομίλου των μερών, οι οποίες, κατά συνέπεια, δεν δεσμεύονται από τη ρήτρα και μπορούν να τελούν σε ανταγωνισμό με τον αντισυμβαλλόμενο κατά τη διάρκεια και μετά τη λήξη ισχύος της συμφωνίας·
 - οι επιχειρήσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της ρήτρας μη ανταγωνισμού δραστηριοποιούνται σε τελείως διαφορετικές αγορές προϊόντων και δεν έχει αποδειχθεί ότι, κατά τον χρόνο σύναψης της συμφωνίας, είχαν αναπτύξει κάποιου είδους έργο ή σχέδιο, ή είχαν πραγματοποιήσει κάποιου είδους επένδυση, με σκοπό την είσοδό τους στην αγορά προϊόντων του του άλλου μέρους;
- 11) Πρέπει, για τους σκοπούς του άρθρου 101, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 330/2010 της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 2010, για την εφαρμογή του άρθρου 101 παράγραφος 3 [ΣΛΕΕ] σε ορισμένες κατηγορίες κάθετων συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών, και του σημείου 25, στοιχείο γ', των κατευθυντήριων γραμμών της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τους κάθετους περιορισμούς (ΕΕ 2010, C 130, σ. 1), ο όρος «κάθετη συμφωνία» να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι περιλαμβάνει συμφωνία με τα περιγραφόμενα στα προηγούμενα προδικαστικά ερωτήματα χαρακτηριστικά, στο πλαίσιο της οποίας τα μέρη δραστηριοποιούνται μεν σε τελείως διαφορετικές αγορές προϊόντων, χωρίς να έχει αποδειχθεί ότι, πριν από τη συμφωνία και ελλείψει αυτής, είχαν πραγματοποιήσει κάποιο έργο, επένδυση ή σχέδιο για την είσοδό τους στην αγορά προϊόντων του άλλου μέρους, πλην όμως, για τους σκοπούς της επίμαχης συμφωνίας, θέτουν στη διάθεση του αντισυμβαλλόμενου τους τα αντίστοιχα εμπορικά δίκτυα, προσωπικό πωλήσεων και τεχνικές γνώσεις για την προώθηση, την προσέλκυση και την αύξηση της πελατείας του άλλου μέρους καθώς και του κύκλου εργασιών του;

(¹) ΕΕ 2010, L 102, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 5 Ιουλίου 2021 — Instituto do Cinema e do Audiovisual, I.P. κατά NOWO Communications, S.A.

(Υπόθεση C-411/21)

(2021/C 452/03)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο reenvio

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσίον: Instituto do Cinema e do Audiovisual, I.P.

Αναρρεσίβλητη: NOWO Communications, S.A.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Δύνатаι το άρθρο 10, παράγραφος 2, του Lei n.º 55/2012, de 6 de setembro (νόμου 55/2012, της 6ης Σεπτεμβρίου 2012), εάν ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι το προβλεπόμενο από αυτό τέλος προορίζεται αποκλειστικώς για τη χρηματοδότηση της προώθησης και διάδοσης πορτογαλικών κινηματογραφικών και οπτικοακουστικών έργων, να επάγεται έμμεση διάκριση εις βάρος της παροχής υπηρεσιών μεταξύ κρατών μελών έναντι της αντίστοιχης εθνικής παροχής υπηρεσιών, καθ' ο μέρος καθιστά την παροχή υπηρεσιών μεταξύ κρατών μελών δυσχερέστερη από την αμιγώς εσωτερική παροχή υπηρεσιών σε κράτος μέλος, κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 56 ΣΛΕΕ;
- 2) Δύνатаι η απάντηση στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα να είναι διαφορετική εάν ληφθεί υπόψη ότι ίδια ή παρόμοια συστήματα με αυτό του νόμου 55/2012 υφίστανται σε άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) στις 14 Ιουλίου 2021 — LD κατά ALB FILS KLINIKEN GmbH

(Υπόθεση C-427/21)

(2021/C 452/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesarbeitsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: LD

Εναγομένη: ALB FILS KLINIKEN GmbH

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εφαρμόζεται το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, της οδηγίας 2008/104/EK ⁽¹⁾ στην περίπτωση που –κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 4, παράγραφος 3, της TVöD– τα καθήκοντα εργαζομένου μετατίθενται σε τρίτον και ο εργαζόμενος αυτός, στο πλαίσιο υφιστάμενης σχέσεως εργασίας με τον προηγούμενο εργοδότη του, οφείλει, κατόπιν αιτήματος του τελευταίου, να παρέχει στον τρίτο, σε μόνιμη βάση, την προβλεπόμενη συμβατικώς εργασία του και να υπόκειται, ως εκ τούτου, στις επαγγελματικές και οργανωτικές φύσεως οδηγίες του τρίτου;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

Συνάδει προς τον προστατευτικό σκοπό της οδηγίας 2008/104 το γεγονός ότι, όπως ορίζεται στο άρθρο 1, παράγραφος 3, σημείο 2b, του AÜG, η διάθεση προσωπικού, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, της TVöD, εξαιρείται από το πεδίο εφαρμογής των εθνικών κανόνων προστασίας που αφορούν τη διάθεση εργαζομένων, με αποτέλεσμα οι εν λόγω κανόνες προστασίας να μην εφαρμόζονται στις περιπτώσεις της διαθέσεως προσωπικού;

⁽¹⁾ Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, περί της εργασίας μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης (ΕΕ 2008, L 327, σ. 9).

Προσφυγή της 15ης Ιουλίου 2021 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-432/21)

(2021/C 452/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Hermes, G. Gattinara και D. Milanowska)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να διαπιστώσει ότι η Δημοκρατία της Πολωνίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει:

- από το άρθρο 6, παράγραφος 1, το άρθρο 6, παράγραφος 2, το άρθρο 12, παράγραφος 1, στοιχεία α' έως δ', το άρθρο 13, παράγραφος 1, στοιχείο α', και το άρθρο 16, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας ⁽¹⁾ καθώς και από το άρθρο 4, παράγραφος 1, το άρθρο 5, στοιχεία α', β' και δ', και το άρθρο 9, παράγραφος 1, της οδηγίας 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών ⁽²⁾, διότι θέσπισε εθνικές διατάξεις, βάσει των οποίων η διαχείριση των δασών που στηρίζεται στην καλή πρακτική δεν παραβαίνει καμία διάταξη για την προστασία της φύσης δυνάμει των οδηγιών για τα πτηνά και τους οικοτόπους·

και

— από το άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας, σε συνδυασμό με το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, το άρθρο 216, παράγραφος 2, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το άρθρο 6, παράγραφος 1, στοιχείο β', και το άρθρο 9, παράγραφος 2, της Σύμβασης του Aarhus, της 25ης Ιουνίου 1998, σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, διότι απέκλεισε από τις περιβαλλοντικές οργανώσεις τη δυνατότητα να προσβάλλουν δικαστικώς τα σχέδια διαχείρισης των δασών·

— να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Πολωνίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Κατά την άποψη της Επιτροπής, η Πολωνία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τις διατάξεις της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου (οδηγίας για τους οικοτόπους), της οδηγίας 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (οδηγίας για τα πτηνά) και της Σύμβασης του Aarhus.

Στο πλαίσιο της πρώτης αιτίας που προβάλλει, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η εισαγωγή το 2016, στον νόμο του 1991 περί δασών, του άρθρου 14b, παράγραφος 3, κατά το οποίο η διαχείριση των δασών σύμφωνα με τις απαιτήσεις της καλής πρακτικής δεν παραβαίνει καμία διάταξη για την προστασία της φύσης, συνιστά μη ορθή μεταφορά της οδηγίας στην εθνική έννομη τάξη, διότι αγνοεί την υποχρέωση που προβλέπουν οι διατάξεις αυτές για τη θέσπιση αυστηρών καθεστώτων προστασίας ορισμένων ειδών ζώων και την υποχρέωση προστασίας των άγριων πτηνών. Πράγματι, αυτή η νέα διατύπωση του άρθρου 14b, παράγραφος 3, του νόμου περί δασών θεσπίζει ευρεία παρέκκλιση από τις διατάξεις της οδηγίας καθιερώνοντας μάλιστα ένα πλάσμα δικαίου όσον αφορά την τήρηση των επιταγών περί προστασίας των ειδών που προβλέπουν τα άρθρα 12 και 13 της οδηγίας για τους οικοτόπους καθώς και τα άρθρα 5 και 9 της οδηγίας για τα πτηνά. Περαιτέρω, το άρθρο 6, παράγραφος 1, της οδηγίας για τους οικοτόπους και το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας για τα πτηνά επιβάλλουν τη λήψη μέτρων προστασίας ορισμένων περιοχών. Η εφαρμογή του άρθρου 14b, παράγραφος 3, του νόμου περί δασών θα σήμαινε ότι, στην Πολωνία, δεν είναι πλέον αναγκαία η θέσπιση και εφαρμογή μέτρων προστασίας για αυτές τις συγκεκριμένες περιοχές.

Στο πλαίσιο της δεύτερης αιτίας που προβάλλει, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι δεν διασφαλίζεται στις περιβαλλοντικές οργανώσεις η δυνατότητα προσβολής των αποφάσεων του Υπουργού Περιβάλλοντος, με τις οποίες εγκρίνονται τα σχέδια διαχείρισης των δασών, πράγμα το οποίο δεν συνάδει με τις διατάξεις της Σύμβασης του Aarhus. Το δε άρθρο 6, παράγραφος 3, της οδηγίας για τους οικοτόπους, σε συνδυασμό με το άρθρο 9, παράγραφος 2, της Σύμβασης του Aarhus, απαιτεί να έχουν οι περιβαλλοντικές οργανώσεις τη δυνατότητα να προσβάλλουν δικαστικώς τις αποφάσεις που αφορούν σχέδια και έργα κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 3, της οδηγίας για τους οικοτόπους.

(¹) ΕΕ 1992, L 206, σ. 7.

(²) ΕΕ 2010, L 20, σ. 7.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Bundesgerichtshof (Γερμανία) στις 15 Ιουλίου 2021 — flightright GmbH κατά American Airlines, Inc.

(Υπόθεση C-436/21)

(2021/C 452/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα και αναιρεσείουσα: flightright GmbH

Εναγομένη και αναιρεσίβλητη: American Airlines, Inc.

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Μπορεί να γίνει λόγος για πτήσεις με άμεση ανταπόκριση κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο η', του κανονισμού (ΕΚ) 261/2004 (¹), όταν ταξιδιωτικό πρακτορείο συνδυάζει επιμέρους πτήσεις διαφορετικών αερομεταφορέων σε ενιαίο αεροπορικό ταξίδι, χρεώνει στον επιβάτη συνολική τιμή για αυτό και εκδίδει ενιαίο ηλεκτρονικό εισιτήριο, ή πρέπει να υφίσταται επιπλέον ιδιαίτερη έννομη σχέση μεταξύ των πραγματικών αερομεταφορέων;

2) Στην περίπτωση που πρέπει να υφίσταται ιδιαίτερη έννομη σχέση μεταξύ των πραγματικών αερομεταφορέων:

Αρκεί αν, σε κράτηση όπως αυτή που περιγράφεται στο πρώτο ερώτημα, συνδυάζονται δύο διαδοχικές επιμέρους πτήσεις που πρόκειται να εκτελεσθούν από τον ίδιο αερομεταφορέα;

3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο δεύτερο ερώτημα:

Έχει το άρθρο 2 της Συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τις αεροπορικές μεταφορές της 21ης Ιουνίου 1999 ⁽¹⁾ και η αναφορά στον κανονισμό (ΕΚ) 261/2004, η οποία προστέθηκε στο παράρτημά της με την απόφαση 1/2006 της επιτροπής κοινοτικών αεροπορικών μεταφορών/Ελβετίας της 18ης Οκτωβρίου 2006 ⁽²⁾, την έννοια ότι ο εν λόγω κανονισμός έχει εφαρμογή και στους επιβάτες που επιβιβάζονται σε πτήση προς τρίτη χώρα σε αερολιμένες ευρισκόμενους στο έδαφος της Ελβετίας;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1).

⁽²⁾ ΕΕ 2002, L 114, σ. 73.

⁽³⁾ Απόφαση 1/2006 της Επιτροπής Αερομεταφορών Κοινότητας/Ελβετίας, της 18ης Οκτωβρίου 2006, για την τροποποίηση του παραρτήματος της συμφωνίας αεροπορικών μεταφορών μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας (ΕΕ 2006, L 298, σ. 23).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Pitești (Ρουμανία) στις 19 Ιουλίου 2021 — SC Avicarvil Farms SRL κατά Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură, Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură — Centrul Județean Vâlcea

(Υπόθεση C-443/21)

(2021/C 452/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Pitești

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίμουσα: SC Avicarvil Farms SRL

Ανααιρεσίβλητοι: Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură, Agenția de Plăți și Intervenție în Agricultură — Centrul Județean Vâlcea

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθεται το άρθρο 143 του κανονισμού 1303/2013 ⁽¹⁾, σε συνδυασμό με το άρθρο 310 ΣΛΕΕ (αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης) και με το άρθρο 40, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 1698/2005 ⁽²⁾ [το οποίο ενσωματώθηκε στο άρθρο 33, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΕ) 1305/2013 ⁽³⁾], σε συνδυασμό επίσης με την αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και την αρχή της ασφάλειας δικαίου, σε διοικητική πρακτική εθνικών αρχών εμπλεκομένων στην εφαρμογή μέτρου μη επιστρεπτέας χρηματοδοτικής συνδρομής, οι οποίες, κατόπιν της εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Ελεγκτικού Συνεδρίου διαπιστώσεως σφάλματος υπολογισμού, εξέδωσαν πράξεις για τη μείωση του ποσού της χρηματοδοτικής συνδρομής που προβλέπεται από το Πρόγραμμα αγροτικής ανάπτυξης της Ρουμανίας, όπως εγκρίθηκε με την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής C(2012) 3529 της 25ης Μαΐου 2012, πριν από την έκδοση νέας αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τον αποκλεισμό από τη χρηματοδότηση ποσών που υπερβαίνουν τις πρόσθετες δαπάνες και την απώλεια εισοδήματος που απορρέουν από αναληφθείσες υποχρεώσεις, ως αποτέλεσμα των σφαλμάτων υπολογισμού;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1303/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί καθορισμού κοινών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 (ΕΕ 2013, L 347, σ. 320).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1698/2005 του Συμβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) (ΕΕ 2005, L 277, σ. 1).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1305/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013 L 347, σ. 487).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal Judicial da Comarca do Porto — Juízo Central Cível (Πορτογαλία) στις 21 Ιουλίου 2021 — Portugália — Administração de Patrimónios, SGPS, SA κατά Banco BPI

(Υπόθεση C-448/21)

(2021/C 452/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Judicial da Comarca do Porto — Juízo Central Cível

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Portugália — Administração de Patrimónios, SGPS, SA

Εναγομένη: Banco BPI

Προδικαστικά ερωτήματα

Για τους σκοπούς της οδηγίας (ΕΕ) 2015/2366 ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015 (στο εξής: οδηγία 2015/2366):

- I. Συνιστά, για τους σκοπούς του άρθρου 73, παράγραφος 1, της οδηγίας 2015/2366, «πράξη πληρωμής» η εκτέλεση, με ανθρώπινη παρέμβαση εκ μέρους του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, εντολής πληρωμής η οποία, αφού καταρτίστηκε σε έγχαρτη μορφή, ψηφιοποιήθηκε και διαβιβάστηκε μέσω μηνύματος ηλεκτρονικού ταχυδρομείου, απεστάλη στον πάροχο υπηρεσιών πληρωμών από λογαριασμό ηλεκτρονικού ταχυδρομείου τον οποίον δημιούργησε ο χρήστης;
- II. Έχει το άρθρο 73, παράγραφος 1, της οδηγίας 2015/2366 την έννοια ότι:
 - II.I. υπό την επιφύλαξη των προβλεπομένων στο άρθρο 71 ή εύλογης υπόνοιας απάτης δεόντως γνωστοποιηθείσας, αρκεί και μόνον να κοινοποιηθεί ότι η πράξη πληρωμής δεν ήταν εγκεκριμένη, άνευ συνοδευτικών αποδεικτικών στοιχείων, προκειμένου να γεννηθεί η υποχρέωση (του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών) επιστροφής των χρηματικών ποσών (στον πληρωτή);
 - II.II. σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο προηγούμενο ερώτημα, η εφαρμογή του κανόνα, κατά τον οποίο αρκεί η ως άνω κοινοποίηση εκ μέρους του πληρωτή, μπορεί να αποκλεισθεί λόγω της μη εφαρμογής των κανόνων περί του βάρους αποδείξεως οι οποίοι προβλέπονται στο άρθρο 72 της οδηγίας 2015/2366 κατόπιν συμφωνίας των μερών (πληρωτή και παρόχου των υπηρεσιών), κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 61, παράγραφος 1, της οδηγίας 2015/2366;
 - II.III. σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο προηγούμενο ερώτημα, ο πάροχος υπηρεσιών πληρωμών υποχρεούται να επιστρέψει αμέσως τα χρηματικά ποσά στον πληρωτή μόνον εάν ο πληρωτής αποδεικνύει ότι η πράξη δεν ήταν εγκεκριμένη στην περίπτωση που, αποκλειομένης της εφαρμογής του άρθρου 72 της οδηγίας 2015/2366, οι εφαρμοστέοι νομικοί ή συμβατικοί κανόνες μετακυλίνουν το βάρος της εν λόγω αποδείξεως στον πληρωτή;
- III. Επιτρέπεται, βάσει του άρθρου 61, παράγραφος 1, της οδηγίας 2015/2366, όχι μόνον η μη εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 74 της οδηγίας 2015/2366, αλλά επίσης, σε αντικατάσταση των μη εφαρμοζόμενων διατάξεων, η πρόβλεψη, μέσω συμφωνίας μεταξύ του χρήστη (ο οποίος δεν είναι καταναλωτής) και του παρόχου υπηρεσιών πληρωμών, επαχθέστερου καθεστώτος ευθύνης του πληρωτή, ιδίως κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις του άρθρου 73 της οδηγίας 2015/2366;

⁽¹⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2015/2366 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Νοεμβρίου 2015 σχετικά με υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 2002/65/ΕΚ, 2009/110/ΕΚ και 2013/36/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και την κατάργηση της οδηγίας 2007/64/ΕΚ (ΕΕ 2015, L 337, σ. 35).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Cour d'appel de Paris (Γαλλία) στις 21 Ιουλίου 2021 — Towercast κατά Autorité de la concurrence, Ministère de l'Économie

(Υπόθεση C-449/21)

(2021/C 452/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour d'appel de Paris

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Towercast

Καθών: Autorité de la concurrence, Ministère de l'Économie

Προδικαστικά ερωτήματα

Έχει το άρθρο 21, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων⁽¹⁾, την έννοια ότι δεν επιτρέπει να εξετάζεται από εθνική αρχή ανταγωνισμού ως συνιστώσα κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως απαγορευόμενη από το άρθρο 102 ΣΛΕΕ, λαμβανομένης υπόψη της διαρθρώσεως του ανταγωνισμού σε αγορά με εθνική διάσταση, μια πράξη συγκεντρώσεως η οποία δεν έχει κοινοτική διάσταση κατά την έννοια του άρθρου 1 του προαναφερθέντος κανονισμού, βρίσκεται κάτω από τα κατώτατα όρια υποχρεωτικού εκ των προτέρων ελέγχου που προβλέπονται από το εθνικό δίκαιο και δεν οδήγησε σε παραπομπή στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατ' εφαρμογήν του άρθρου 22 του εν λόγω κανονισμού;

⁽¹⁾ ΕΕ 2004, L 24, σ. 1.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunalul Olt (Ρουμανία) στις 23 Ιουλίου 2021 — OZ κατά Lyonnese Europe AG

(Υπόθεση C-455/21)

(2021/C 452/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Olt

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλών και ενάγων πρωτοδίκως: OZ

Εφεσίβλητη και εναγομένη πρωτοδίκως: Lyonnese Europe AG

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 2, στοιχείο β', της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές⁽¹⁾, την έννοια ότι φυσικό πρόσωπο, μηχανολόγος μηχανικός ειδικευμένος σε υδραυλικά και πιεστικά μηχανήματα (και μη ασκών εμπορική δραστηριότητα κατ' επάγγελμα, ούτε, ειδικότερα, δραστηριότητα αγοράς αγαθών και υπηρεσιών με σκοπό τη μεταπώληση ή/και δραστηριότητα διαμεσολάβησης), το οποίο συνάπτει με εμπορική εταιρία (επαγγελματία) σύμβαση προσχώρησης, δυνάμει της οποίας αυτό το φυσικό πρόσωπο έχει το δικαίωμα να συμμετέχει στην κοινότητα αγορών που έχει συσταθεί από την προαναφερθείσα εταιρία υπό τη μορφή του συστήματος Lyonnese (σύστημα το οποίο υπόσχεται κέρδη υπό μορφή επιστροφών χρημάτων για αγορές, προμήθειες και λοιπά προωθητικά οφέλη), να αγοράζει αγαθά και υπηρεσίες από εμπόρους που έχουν συμβατική σχέση με την εν λόγω εταιρεία (οι οποίοι ονομάζονται επιχειρηματικοί εταίροι της Lyonnese), και να διαμεσολαβεί σε άλλα πρόσωπα στο πλαίσιο του συστήματος Lyonnese (αποκαλούμενοι σταθεροί δυνητικοί πελάτες), μπορεί να θεωρηθεί «καταναλωτής» κατά την έννοια της διάταξης αυτής, μολονότι υφίσταται συμβατική ρήτρα που προβλέπει ότι στη συμβατική σχέση μεταξύ της Lyonnese και του πελάτη εφαρμόζεται αποκλειστικά το ελβετικό δίκαιο, ανεξάρτητα από την κατοικία του πελάτη, προς τον σκοπό της αποτελεσματικής προστασίας του καταναλωτή;

- 2) Έχει το άρθρο 2, στοιχείο β', της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές, την έννοια ότι πρόσωπο το οποίο έχει συνάψει με επαγγελματία σύμβαση με διττό σκοπό, ήτοι [όταν] η σύμβαση συνάπτεται για σκοπούς οι οποίοι εμπίπτουν εν μέρει στην εμπορική, οικονομική ή επαγγελματική δραστηριότητα του εν λόγω φυσικού προσώπου και εν μέρει εκτός της δραστηριότητας αυτής, και ο εμπορικός, οικονομικός ή επαγγελματικός σκοπός του εν λόγω φυσικού προσώπου δεν έχει εξέχουσα θέση στο γενικό πλαίσιο της σύμβασης, μπορεί να θεωρηθεί «καταναλωτής» κατά την έννοια της διάταξης αυτής;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο προηγούμενο ερώτημα, ποια είναι τα βασικά κριτήρια που πρέπει να εφαρμοστούν προκειμένου να κριθεί αν ο εμπορικός, οικονομικός ή επαγγελματικός σκοπός του εν λόγω φυσικού προσώπου έχει εξέχουσα θέση στο γενικό πλαίσιο της σύμβασης;

(¹) Οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές (ΕΕ 1993, L 95, σ. 29).

Αναίρεση που άσκησε στις 22 Ιουλίου 2021 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο πενταμελές τμήμα) στις 12 Μαΐου 2021 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-816/17 και T-318/18, Λουξεμβούργο και Amazon κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-457/21 P)

(2021/C 452/11)

Γλώσσες διαδικασίας: η αγγλική και η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P.-J. Loewenthal και F. Tomat)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, Amazon.com, Inc., Amazon EU Sàrl και Ιρλανδία

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο πενταμελές τμήμα), της 12ης Μαΐου 2021, στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-816/17 και T-318/18, Λουξεμβούργο κ.λπ. κατά Επιτροπής·
- να απορρίψει τον πρώτο λόγο ακυρώσεως που προβλήθηκε στην υπόθεση T-816/17, καθώς και τον δεύτερο, τον τέταρτο, τον πέμπτο και τον όγδοο λόγο ακυρώσεως που προβλήθηκαν στην υπόθεση T-318/18·
- να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προκειμένου αυτό να αποφανθεί επί των λόγων ακυρώσεως που δεν εξέτασε·
- επικουρικός, να κάνει χρήση της ευχέρειας που του αναγνωρίζεται δυνάμει του άρθρου 61, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς· και
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας, σε περίπτωση που αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, ή να καταδικάσει το Λουξεμβούργο, την Amazon EU S.à.r.l και την Amazon.com, Inc. στα δικαστικά έξοδα, σε περίπτωση που αποφανθεί οριστικώς επί της διαφοράς.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή προβάλλει δύο λόγους αναίρεσεως κατά της ανααιρεσιβαλλόμενης απόφασεως.

Πρώτος λόγος αναίρεσεως: το Γενικό Δικαστήριο, απορρίπτοντας την πρώτη διαπίστωση της απόφασης (¹), σχετικά με την ύπαρξη πλεονεκτήματος, παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, την υποχρέωση αιτιολογήσεως και τους διαδικαστικούς κανόνες και παραμόρφωσε την απόφαση. Ο λόγος αυτός αναίρεσεως υποδιαιρείται σε δύο σκέλη:

- Πρώτο σκέλος: Στις σκέψεις 162 έως 251 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως απέρριψε τη διενεργηθείσα με την απόφαση λειτουργική ανάλυση σχετικά με την Amazon Europe Technologies SCS (στο εξής: LuxSCS) και την επιλογή της LuxSCS ως ελεγχόμενου μέρους, με το σκεπτικό ότι η LuxSCS είχε τη νόμιμη κυριότητα των άυλων στοιχείων του ενεργητικού, έθεσε τα εν λόγω στοιχεία στη διάθεση της Amazon EU S.à.r.l (στο εξής: LuxOpCo) και συμμετείχε οικονομικά στην ανάπτυξή τους. Κατ' αυτόν τον τρόπο, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού, όπερ συνιστά παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, σχετικά με την προϋπόθεση που αφορά την ύπαρξη πλεονεκτήματος, και παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως, διότι το σκεπτικό της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως ήταν αντιφατικό και ανεπαρκές. Το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε, επίσης, σε εσφαλμένο σκεπτικό, βάσει του οποίου δεν έγινε δεκτή την επιλογή της LuxSCS ως ελεγχόμενου μέρους στην οποία κατέληξε η απόφαση, για τον λόγο ότι δεν υπήρχαν συγκρίσιμες, ανεξάρτητες εταιρίες που θα μπορούσαν να ληφθούν υπόψη προκειμένου να εφαρμοστεί η μέθοδος καθαρού περιθωρίου κέρδους συναλλαγών (TNMM) ως προς τη LuxSCS. Με τον τρόπο αυτόν, το Γενικό Δικαστήριο υπερέβη τα όρια δικαστικού ελέγχου, όπερ συνιστά διαδικαστική πλημμέλεια και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της Επιτροπής και παραμόρφωσε την απόφαση.
- Δεύτερο σκέλος: Στις σκέψεις 257 έως 295 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως δεν έκανε δεκτή τη μέθοδο υπολογισμού των οφειλόμενων από τη LuxOpCo στη LuxSCS δικαιωμάτων εκμετάλλευσης υπό συνθήκες πλήρους ανταγωνισμού, την οποία εφάρμοσε η απόφαση και η οποία στηρίζεται στην παραδοχή ότι η LuxSCS, ως ελεγχόμενο μέρος, θα έπρεπε να δικαιούται να λάβει τιμή αντίστοιχη της πραγματικής αγοραίας αξίας των άυλων περιουσιακών στοιχείων για τα οποία παρέσχε άδεια εκμετάλλευσης και στην παραδοχή ότι η LuxSCS δεν παρέσχε υπηρεσίες χαμηλής προστιθέμενης αξίας. Κατ' αυτόν τον τρόπο, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού, παρέβη διαδικαστικούς κανόνες, παραμόρφωσε την απόφαση και παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως.

Δεύτερος λόγος αναιρέσεως: το Γενικό Δικαστήριο διατύπωσε εσφαλμένη κρίση σχετικά με τον βαθμό αποδείξεως που απαιτείται ως προς την ύπαρξη πλεονεκτήματος και παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, την υποχρέωση αιτιολογήσεως, καθώς και τους διαδικαστικούς κανόνες, καθόσον απέρριψε την πρώτη επικουρική διαπίστωση σχετικά με την ύπαρξη πλεονεκτήματος που περιέχεται στην απόφαση. Ο λόγος αυτός αναιρέσεως υποδιαιρείται σε τρία σκέλη:

- Πρώτο σκέλος: Ενώ το Γενικό Δικαστήριο τοποθετήθηκε ορθώς σχετικά με τον βαθμό αποδείξεως που απαιτείται ως προς την ύπαρξη πλεονεκτήματος στις σκέψεις 310 έως 513 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, εντούτοις στις σκέψεις 503 έως 538 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως δέχθηκε ότι ο εν λόγω βαθμός αποδείξεως είναι διαφορετικός και υψηλότερος προκειμένου να απορρίψει την πρώτη επικουρική διαπίστωση σχετικά με την ύπαρξη πλεονεκτήματος που περιλαμβάνεται στην απόφαση. Με τον τρόπο αυτόν, το Γενικό Δικαστήριο διατύπωσε εσφαλμένη κρίση σχετικά με τον βαθμό αποδείξεως που απαιτείται ως προς την ύπαρξη πλεονεκτήματος και παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως, διότι το σκεπτικό της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως είναι αντιφατικό.
- Δεύτερο σκέλος: Στις σκέψεις 314 έως 442 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως παρέθεσε τις λειτουργίες που επιτελούν οι εταιρίες του ομίλου Amazon με έδρα τις Η.Π.Α. προς στήριξη του πορίσματος ότι η Επιτροπή υπερεκτίμησε την πολυπλοκότητα των λειτουργιών που επιτελεί η LuxOpCo σε σχέση με τα άλλα περιουσιακά στοιχεία για των οποίων την εκμετάλλευση της είχε παρασχεθεί άδεια. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε γιατί έκρινε ότι τα καθήκοντα που ασκούσε η LuxOpCo σε σχέση με το σήμα και την ευρωπαϊκή δραστηριότητα λιανικού εμπορίου και παροχής υπηρεσιών της Amazon δεν είναι μοναδικά. Με τον τρόπο αυτόν, το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα την αρχή του πλήρους ανταγωνισμού, όπερ συνιστά παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ σχετικά με την ύπαρξη πλεονεκτήματος και παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως, διότι η αιτιολόγηση που περιέχεται στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση είναι πλημμελής.
- Τρίτο σκέλος: Στις σκέψεις 499 έως 537 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο στηρίχθηκε σε εσφαλμένο σκεπτικό βάσει του οποίου δεν έκανε δεκτή την πρώτη επικουρική διαπίστωση της απόφασης, σχετικά με την ύπαρξη πλεονεκτήματος, με την αιτιολογία ότι το γεγονός ότι η Επιτροπή στηρίχθηκε στη μέθοδο του επιμερισμού των κερδών αναλύοντας εκάστη συνεισφορά δεν αποδεικνύει ότι η φορολογική απόφαση προέγκρισης (tax ruling) συνεπάγεται κατ' ανάγκη πλεονέκτημα. Κατ' αυτόν τον τρόπο, το Γενικό Δικαστήριο υπερέβη τα όρια του δικαστικού ελέγχου, όπερ συνιστά διαδικαστική πλημμέλεια και προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της Επιτροπής.

(¹) Απόφαση (ΕΕ) 2018/859 της Επιτροπής, της 4ης Οκτωβρίου 2017, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.38944 (2014/C) (πρώην 2014/NN) που έθεσε σε εφαρμογή το Λουξεμβούργο για την Amazon (ΕΕ 2018, L 153, σ. 1· στο εξής: απόφαση).

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το **Tribunalul Prahova (Ρουμανία)** στις 27 Ιουλίου 2021 — **SC Cartrans Preda SRL κατά Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova**

(Υπόθεση C-461/21)

(2021/C 452/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Prahova

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: SC Cartrans Preda SRL

Καθή: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești — Administrația Județeană a Finanțelor Publice Prahova

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Για τους σκοπούς της χορήγησης απαλλαγής από τον ΦΠΑ για πράξεις και υπηρεσίες μεταφοράς που αφορούν την εισαγωγή αγαθών, κατ' εφαρμογή της οδηγίας 2006/112/EK⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει το άρθρο 86, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 2 της οδηγίας αυτής, την έννοια ότι η καταχώριση πράξης εισαγωγής (παραδείγματος χάρι, η σύνταξη συνοπτικής διασάφησης εισόδου από τις τελωνειακές αρχές με τη χορήγηση αριθμού MRN/Master Reference Number) συνεπάγεται πάντοτε τη συμπερίληψη στη βάση υπολογισμού της δασμολογητέας αξίας των κομιστρών μέχρι τον πρώτο τόπο προορισμού των αγαθών στο έδαφος του κράτους μέλους εισαγωγής; Ενισχύει η ύπαρξη MRN, για τον οποίο δεν διαπιστώνεται καμία βάσιμη ένδειξη φοροδιαφυγής, εμμέσως την απόδειξη του ότι στη βάση επιβολής του φόρου περιελήφθησαν όλα τα έξοδα για τα οποία γίνεται λόγος στο άρθρο 86, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β';
- 2) Αντιτίθενται το άρθρο 144, το άρθρο 86, παράγραφος 1, στοιχείο β', και παράγραφος 2, της οδηγίας [2006/112] σε φορολογική πρακτική κράτους μέλους δυνάμει της οποίας αποκλείεται η απαλλαγή από τον ΦΠΑ των υπηρεσιών μεταφοράς που σχετίζονται με την εισαγωγή [στην Ένωση] εάν δεν προσκομιστεί η αυστηρώς τυπική απόδειξη του συνυπολογισμού των κομιστρών στη δασμολογητέα αξία, καίτοι, αφενός, προσκομίστηκαν άλλα συνοδευτικά έγγραφα σχετικά με την εισαγωγή —η συνοπτική διασάφηση και η φορτωτική CMR με μνεία της παράδοσης στον παραλήπτη— και, αφετέρου, δεν υπάρχει κανένα στοιχείο που να επιτρέπει να τεθεί υπό αμφισβήτηση η γνησιότητα ή η αξιοπιστία της συνοπτικής διασάφησης και της φορτωτικής CMR;
- 3) Υπό το πρίσμα των διατάξεων του άρθρου 57 ΣΛΕΕ, συνιστά η ανάκτηση του ΦΠΑ και των ειδικών φόρων κατανάλωσης από τις φορολογικές αρχές πολλών κρατών μελών ενδοκοινοτική παροχή υπηρεσιών ή δραστηριότητα γενικού αντιπροσώπου αμειβόμενου βάσει προμήθειας, ο οποίος παρεμβαίνει ως μεσίτης σε εμπορική συναλλαγή;
- 4) Έχει το άρθρο 56 ΣΛΕΕ την έννοια ότι υφίσταται περιορισμός της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών όταν ο αποδέκτης υπηρεσίας, η οποία παρασχέθηκε από πάροχο υπηρεσιών εγκατεστημένο σε άλλο κράτος μέλος, υποχρεούται βάσει της νομοθεσίας του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο αποδέκτης της υπηρεσίας και εντός του οποίου παρασχέθηκε η υπηρεσία να παρακρατήσει φόρο επί της αμοιβής που οφείλεται για την υπηρεσία αυτή, ενώ η εν λόγω υποχρέωση παρακράτησης δεν υφίσταται εάν πρόκειται για πάροχο υπηρεσιών εγκατεστημένο στο ίδιο κράτος μέλος με τον αποδέκτη της υπηρεσίας;
- 5) Αποτελεί η φορολογική μεταχείριση του κράτους κατοικίας του υποκειμένου που καταβάλλει το εισόδημα στοιχείο το οποίο καθιστά λιγότερο ελκυστική και εμποδίζει την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, στο μέτρο που, προκειμένου να αποφύγει την επιβολή του φόρου με παρακράτηση στην πηγή σε ποσοστό 4 %, ο κάτοικος ημεδαπής πρέπει να περιοριστεί, όσον αφορά την είσπραξη του ΦΠΑ και των ειδικών φόρων κατανάλωσης, σε συνεργασίες με οντότητες επίσης εγκατεστημένες στην ημεδαπή και όχι σε άλλα κράτη μέλη;
- 6) Συνιστά παράβαση του άρθρου 56 ΣΛΕΕ το γεγονός ότι το εισόδημα που αποκτά ο μη μόνιμος κάτοικος υπόκειται σε φόρο 4 % (ή, κατά περίπτωση, 16 %) επί του ακαθάριστου ποσού, ενώ ο φόρος εταιριών που επιβάλλεται στον πάροχο υπηρεσιών που είναι κάτοικος του ίδιου κράτους μέλους (στο μέτρο που πραγματοποιεί κέρδη) ανέρχεται στο 16 % του καθαρού ποσού, διότι συνιστά άλλο ένα στοιχείο που καθιστά λιγότερο ελκυστική την ελεύθερη παροχή των επίμαχων υπηρεσιών εκ μέρους μη μόνιμων κατοίκων;

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/112/EK του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ 2006, L 347, σ. 1).

Αναίρεση που άσκησαν στις 13 Αυγούστου 2021 οι Harry Shindler κ.λπ. κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δέκατο πενταμελές τμήμα) στις 8 Ιουνίου 2021 στην υπόθεση T-198/20, Shindler κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-501/21 P)

(2021/C 452/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσιόντες: Harry Shindler κ.λπ. (εκπρόσωπος: J. Fouchet, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Οι ανααιρεσιόντες ζητούν από το Δικαστήριο:

Κυρίως:

- να ανατρέψει τη διάταξη της 8ης Ιουνίου 2021 (T-198/20)·
- να ακυρώσει στο σύνολό της την απόφαση (ΕΕ) 2020/135 του Συμβουλίου, της 30ής Ιανουαρίου 2020, σχετικά με τη σύναψη της Συμφωνίας για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας, καθώς και τη Συμφωνία για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας και τα παραρτήματά της.

Επικουρικώς:

- να ανατρέψει τη διάταξη της 8ης Ιουνίου 2021 (T-198/20)·
- να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση (ΕΕ) 2020/135 του Συμβουλίου, της 30ής Ιανουαρίου 2020, σχετικά με τη σύναψη της Συμφωνίας για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας, από κοινού με τη Συμφωνία για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας καθόσον οι εν λόγω πράξεις διακρίνουν αυτομάτως και εν γένει, άνευ ουδενός ελέγχου αναλογικότητας, μεταξύ των πολιτών της Ένωσης και των υπηκόων του Ηνωμένου Βασιλείου από 1ης Φεβρουαρίου 2020, και, ως εκ τούτου, να ακυρώσει ιδίως την έκτη παράγραφο του προοιμίου και τα άρθρα 9, 10 και 127 της Συμφωνίας για την αποχώρηση·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Ένωση στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, συμπεριλαμβανομένης της δικηγορικής αμοιβής ύψους 5 000 ευρώ.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

A. Διαδικαστική πλημμέλεια της ανααιρεσιβαλλομένης διατάξεως

Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 130 του Κανονισμού του Διαδικασίας καθόσον έταξε μόνον μία προθεσμία, ήτοι την προθεσμία που έταξε για το Συμβούλιο προκειμένου να αναπτύξει την άμυνά του επί της ουσίας. Δεν έταξε καμία προθεσμία για τους νυν ανααιρεσιόντες, οι οποίοι απαιτήθηκε να αναμείνουν τις «νέες προθεσμίες για τη συνέχιση της δίκης» πριν να διατυπώσουν τις απόψεις τους τόσο επί της ενστάσεως απαραδέκτου όσο και επί της ουσίας.

Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε να μην κοινοποιήσει στους νυν ανααιρεσιόντες την επί της ουσίας άμυνα, με αποτέλεσμα να καταστεί αδύνατο για αυτούς να λάβουν γνώση του χρόνου κατά τον οποίο έπρεπε να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους επί του παραδεκτού.

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ως απαράδεκτη χωρίς να διεξαχθεί επ' ακροατηρίου συζήτηση και χωρίς να αποφανθεί επί δύο αιτήσεων, μία για την αναστολή της διαδικασίας και μία για την αποστολή της δικογραφίας στο Δικαστήριο, πράγμα που άσκησε επιρροή στη συνέχιση της δίκης.

B. Παραβίαση του δικαίου της Ένωσης όσον αφορά το παραδεκτό της προσφυγής

i) Με γνώμονα το κριτήριο το οποίο απαιτεί οι αποφάσεις οι οποίες προσβάλλονται με ευθεία προσφυγή να είναι κανονιστικές πράξεις για την εφαρμογή των οποίων δεν απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα

Κατά πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο, εσφαλμένως και άνευ αιτιολογίας, εκτίμησε ότι η Συμφωνία για την αποχώρηση αποτελεί διεθνή πράξη ενώ, εξ αντικειμένου και εκ του αποτελέσματός της, η Συμφωνία αυτή εμπίπτει στο εσωτερικό δίκαιο της Ένωσης καθώς διέπει τις μελλοντικές σχέσεις μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ενός εκ των κρατών μελών της βάσει του εσωτερικού δικαίου που έχει θεσπίσει η Ένωση επί μια πενήνταετία και πλέον (όσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο), διατηρώντας το εφαρμοστέο.

Επιπλέον, το άρθρο 4 της Συμφωνίας για την αποχώρηση, στις παραγράφους του 4 και 5, περιορίζει την δικαιοδοτική κυριαρχία του Ηνωμένου Βασιλείου προκειμένου να καταστήσει δυνατή την ομοιόμορφη νομολογιακή ερμηνεία της Συμφωνίας για την αποχώρηση από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η διάταξη αυτή δεν προσιδιάζει σε μια διεθνή συμφωνία.

Κατά δεύτερον, ακόμη και εάν υποθεθεί ότι το Δικαστήριο θεωρήσει ότι η Συμφωνία για την αποχώρηση αποτελεί διεθνή πράξη, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να λάβει υπόψη το άρθρο 275 ΣΛΕΕ, το οποίο αποκλείει την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου μόνο για ορισμένες πράξεις οι οποίες αφορούν «τις διατάξεις σχετικά με την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας». Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο κακώς συνδύασε τα άρθρα 263 και 275 ΣΛΕΕ, βάσει των οποίων προκύπτει ότι το Δικαστήριο έχει αρμοδιότητα όσον αφορά όλες τις κανονιστικές πράξεις για την εφαρμογή των οποίων δεν απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα εξαιρέσει των πράξεων που εκδίδονται με βάση τις διατάξεις σχετικά με την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας. Υπό το πρίσμα, όμως, των άρθρων 23 και 26 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η Συμφωνία για την αποχώρηση δεν εμπίπτει, ούτε από άποψη περιεχομένου ούτε από άποψη διαδικασίας, στην κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας.

Κατά τρίτον, τα επιχειρήματα τα οποία δέχθηκε το Γενικό Δικαστήριο συνεπάγονται κατ' ουσίαν ότι το Δικαστήριο θα πρέπει να απέχει από την άσκηση ελέγχου του κράτους δικαίου επί διεθνούς συμφωνίας. Ωστόσο, ούτε από πολιτική ούτε από νομική άποψη, μπορεί να γίνει δεκτή μια τέτοια θέση διότι τούτο σημαίνει ότι το Συμβούλιο μπορεί, άνευ ελέγχου, να θέσει εν αμφιβόλο την ίδια την εφαρμογή των Συνθηκών και των αξιών που αυτές καθιερώνουν.

Κατά τέταρτον, το Συμβούλιο και η Γαλλία εκτιμούν ότι η Συμφωνία για την αποχώρηση καταργεί άνευ ετέρου την ευρωπαϊκή ιθαγένεια των νυν αναιρεσιόντων, πράγμα που σημαίνει ότι, δεν υπάρχει, από την άποψη αυτή, ανάγκη για οποιοδήποτε μέτρο εκτελέσεως ώστε να επέλθουν τα αποτελέσματά της, με την υπόμνηση ότι η προσφυγή των νυν αναιρεσιόντων δεν πρέπει, αντιθέτως προς την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου, να περιοριστεί μόνον στο ζήτημα του δικαϊμάτων τους ψήφου.

ii) Με γνώμονα το κριτήριο του ατομικού επηρεασμού

Κατά πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο καθόσον παρέλειψε να λάβει υπόψη τις ειδικές περιστάσεις της κατάστασης της G., μιας από τους 800 εκλεγέντες αντιπροσώπους στη Γαλλία, μια περιορισμένη ομάδα, οι οποίοι δεν μπόρεσαν να θέσουν υποψηφιότητα στις γαλλικές δημοτικές εκλογές του 2020.

Κατά δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε σοβαρή πλάνη στο πλαίσιο της ανάλυσής του καθόσον ανέφερε ότι η απόφαση να υπογραφεί η Συμφωνία για την αποχώρηση θίγει τους νυν αναιρεσιόντες «λόγω της αντικειμενικής ιδιότητάς τους ως υπηκόων του Ηνωμένου Βασιλείου», ενώ οι νυν αναιρεσιόντες προσβάλλουν τη Συμφωνία για την αποχώρηση ως Βρεττανοί πολίτες οι οποίοι κατοικούν στο έδαφος της Ένωσης δεδομένων των αποτελεσμάτων της Συμφωνίας για την αποχώρηση επί της καταστάσεώς τους.

Κατά τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο στηρίζεται αποκλειστικώς στο ότι οι νυν αναιρεσιόντες δεν έχουν δικαίωμα ψήφου στις δημοτικές εκλογές, ενώ η συνέπεια αυτή αποτελεί μόνον μία από τις συνέπειες τις οποίες καταγγέλλουν οι νυν αναιρεσιόντες.

Αναίρεση που άσκησε στις 13 Αυγούστου 2021 ο David Price κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (δέκατο πενταμελές τμήμα) στις 8 Ιουνίου 2021 στην υπόθεση T-231/20, Price κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση C-502/21 P)

(2021/C 452/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίων: David Price (εκπρόσωπος: J. Fouchet, avocat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Δικαστήριο:

Κυρίως:

- να αναρέσει τη διάταξη της 8ης Ιουνίου 2021 (T-231/20)·
- να ακυρώσει στο σύνολό της την απόφαση (ΕΕ) 2020/135 του Συμβουλίου, της 30ής Ιανουαρίου 2020, να ακυρώσει στο σύνολό της την απόφαση (ΕΕ) 2020/135 του Συμβουλίου, της 30ής Ιανουαρίου 2020, σχετικά με τη σύναψη της Συμφωνίας για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας, καθώς και τη Συμφωνία για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας και τα παραρτήματά της, με τις αναγκαίες προσαρμογές, εφόσον απαιτηθεί, για την αναδρομική ισχύ της εν λόγω ακυρώσεως.

Επικουρικώς:

- να αναρέσει τη διάταξη της 8ης Ιουνίου 2021 (T-231/20)·
- να ακυρώσει εν μέρει την απόφαση (ΕΕ) 2020/135 του Συμβουλίου, της 30ής Ιανουαρίου 2020, σχετικά με τη σύναψη της Συμφωνίας για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας, από κοινού με τη Συμφωνία για την αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και της Βόρειας Ιρλανδίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας καθώς οι εν λόγω πράξεις διακρίνουν αυτομάτως και εν γένει, άνευ ουδενός ελέγχου αναλογικότητας, μεταξύ των πολιτών της Ένωσης και των υπηκόων του Ηνωμένου Βασιλείου από 1ης Φεβρουαρίου 2020, και, ως εκ τούτου, να ακυρώσει ιδίως την έκτη παράγραφο του προοιμίου και τα άρθρα 9, 10 και 127 της Συμφωνίας για την αποχώρηση·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Ένωση στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, συμπεριλαμβανομένης της αμοιβής δικηγόρου ύψους 5 000 ευρώ.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

A. Διαδικαστική πλημμέλεια της αναιρεσιβαλλομένης διατάξεως

Το Γενικό Δικαστήριο παρέβη το άρθρο 130 του Κανονισμού του Διαδικασίας καθώς ετάξε μόνον μία προθεσμία, ήτοι την προθεσμία που έταξε για το Συμβούλιο προκειμένου να αναπτύξει την άμυνά του επί της ουσίας. Δεν έταξε καμία προθεσμία για τον νυν αναιρεσείοντα, ο οποίος απαιτήθηκε να αναμείνει τις «νέες προθεσμίες για τη συνέχιση της δίκης» πριν να διατυπώσει τις απόψεις του τόσο επί της ενστάσεως απαραδέκτου όσο και επί της ουσίας.

Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε να μην κοινοποιήσει στον νυν αναιρεσείοντα την επί της ουσίας άμυνα, με αποτέλεσμα να καταστεί αδύνατο για αυτόν να λάβει γνώση του χρόνου κατά τον οποίο έπρεπε να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του επί του παραδεκτού.

Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ως απαράδεκτη χωρίς να διεξαχθεί επ' ακροατηρίου συζήτηση και χωρίς να αποφανθεί επί δύο αιτήσεων, μία για την αναστολή της διαδικασίας και μία για την αποστολή της δικογραφίας στο Δικαστήριο, πράγμα που άσκησε επιρροή στη συνέχιση της δίκης.

B. Παραβίαση του δικαίου της Ένωσης όσον αφορά το παραδεκτό της προσφυγής

i) Με γνώμονα το κριτήριο το οποίο απαιτεί οι αποφάσεις οι οποίες προσβάλλονται με ευθεία προσφυγή να είναι κανονιστικές πράξεις για την εφαρμογή των οποίων δεν απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα

Κατά πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο, εσφαλμένως και άνευ αιτιολογίας, εκτίμησε ότι η Συμφωνία για την αποχώρηση αποτελεί διεθνή πράξη ενώ, εξ αντικειμένου και εκ του αποτελέσματός της, η Συμφωνία αυτή εμπίπτει στο εσωτερικό δίκαιο της Ένωσης καθώς διέπει τις μελλοντικές σχέσεις μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ενός εκ των κρατών μελών της βάσει του εσωτερικού δικαίου που έχει θεσπίσει η Ένωση επί μια πενήνταετία και πλέον (όσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο), διατηρώντας το εφαρμοστέο.

Επιπλέον, το άρθρο 4 της Συμφωνίας για την αποχώρηση, στις παραγράφους του 4 και 5, περιορίζει την δικαιοδοτική κυριαρχία του Ηνωμένου Βασιλείου προκειμένου να καταστήσει δυνατή την ομοιόμορφη νομολογιακή ερμηνεία της Συμφωνίας για την αποχώρηση από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η διάταξη αυτή δεν προσιδιάζει σε μια διεθνή συμφωνία.

Κατά δεύτερον, ακόμη και εάν υποτεθεί ότι το Δικαστήριο θεωρήσει ότι η Συμφωνία για την αποχώρηση αποτελεί διεθνή πράξη, το Γενικό Δικαστήριο παρέλειψε να λάβει υπόψη το άρθρο 275 ΣΛΕΕ, το οποίο αποκλείει την αρμοδιότητα του Δικαστηρίου μόνο για ορισμένες πράξεις οι οποίες αφορούν «τις διατάξεις σχετικά με την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας». Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο κακώς συνδύασε τα άρθρα 263 και 275 ΣΛΕΕ, βάσει των οποίων προκύπτει ότι το Δικαστήριο έχει αρμοδιότητα όσον αφορά όλες τις κανονιστικές πράξεις για την εφαρμογή των οποίων δεν απαιτούνται εκτελεστικά μέτρα εξαιρέσει των πράξεων που εκδίδονται με βάση τις διατάξεις σχετικά με την κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας. Υπό το πρίσμα, όμως, των άρθρων 23 και 26 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η Συμφωνία για την αποχώρηση δεν εμπίπτει, ούτε από άποψη περιεχομένου ούτε από άποψη διαδικασίας, στην κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφαλείας.

Κατά τρίτον, τα επιχειρήματα τα οποία δέχθηκε το Γενικό Δικαστήριο συνεπάγονται κατ' ουσίαν ότι το Δικαστήριο θα πρέπει να αποσχει από την άσκηση ελέγχου του κράτους δικαίου επί διεθνούς συμφωνίας. Ωστόσο, ούτε από πολιτική ούτε από νομική άποψη, μπορεί να γίνει δεκτή μια τέτοια θέση διότι τούτο σημαίνει ότι το Συμβούλιο μπορεί, άνευ ελέγχου, να θέσει εν αμφιβόλω την ίδια την εφαρμογή των Συνθηκών και των αξιών που αυτές καθιερώνουν.

Κατά τέταρτον, το Συμβούλιο και η Γαλλία εκτιμούν ότι η Συμφωνία για την αποχώρηση καταργεί άνευ ετέρου την ευρωπαϊκή ιθαγένεια του νυν αναιρεσιόντος, πράγμα που σημαίνει ότι, δεν υπάρχει, από την άποψη αυτή, ανάγκη για οποιοδήποτε μέτρο εκτελέσεως ώστε να επέλθουν τα αποτελέσματά της, με την υπόμνηση ότι η προσφυγή του νυν αναιρεσιόντος δεν πρέπει, αντιθέτως προς την εκτίμηση του Γενικού Δικαστηρίου, να περιοριστεί μόνον στο ζήτημα του δικαιώματός του ψήφου.

ii) Με γνώμονα το κριτήριο του ατομικού επηρεασμού

Κατά πρώτον, κατά τον χρόνο ασκήσεως της προσφυγής του, ο νυν αναιρεσιών αποτελεί μέλος της μικρής μειονότητας Βρεττανών στους οποίους επρόκειτο να αναγνωριστεί το δικαίωμα ψήφου στον δεύτερο γύρο εκλογών.

Κατά δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε σοβαρή πλάνη στο πλαίσιο της ανάλυσής του καθόσον ανέφερε ότι η απόφαση να υπογραφεί η Συμφωνία για την αποχώρηση θίγει τον νυν αναιρεσιόντα «λόγω της αντικειμενικής ιδιότητάς του ως υπηκόου του Ηνωμένου Βασιλείου», ενώ ο νυν αναιρεσιών προσβάλλει τη Συμφωνία για την αποχώρηση ως Βρεττανός πολίτης ο οποίος κατοικεί στο έδαφος της Ένωσης δεδομένων των αποτελεσμάτων της Συμφωνίας για την αποχώρηση επί της καταστάσεώς του.

Κατά τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο στηρίζεται αποκλειστικώς στο ότι ο νυν αναιρεσιών δεν έχει δικαίωμα ψήφου στις δημοτικές εκλογές, ενώ η συνέπεια αυτή αποτελεί μόνον μία από τις συνέπειες τις οποίες καταγγέλλει ο νυν αναιρεσιών.

Γ. Πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την άρνηση παραπομπής της υποθέσεως από το Γενικό Δικαστήριο στο Δικαστήριο κατ' εφαρμογήν του άρθρου 256, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ

Το άρθρο 256, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με τις λοιπές παραγράφους του άρθρου, καθιστά δυνατό τον διάλογο μεταξύ των δικαστών της Ένωσης. Αντιθέτως προς την κρίση του Γενικού Δικαστηρίου, όταν μια υπόθεση ενδέχεται να θίξει την ενότητα ή τη συνοχή του δικαίου της Ένωσης, το πρωτοβάθμιο δικαστήριο δύναται να παραπέμψει την υπόθεση στο Δικαστήριο.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Ιταλία) στις 31 Αυγούστου 2021 — ANAS SpA κατά Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

(Υπόθεση C-545/21)

(2021/C 452/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: ANAS SpA

Καθού: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 70, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 1083/2006⁽¹⁾, το άρθρο 27, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 1828/2006⁽²⁾, το άρθρο 1 της συμβάσεως ΠΟΣ που μνημονεύεται στην πράξη του Συμβουλίου της 26ης Ιουλίου 1995, το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 2988/95⁽³⁾, και το άρθρο 3, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας (ΕΕ) 2017/1371⁽⁴⁾, την έννοια ότι όλες οι συμπεριφορές οι οποίες είναι θεωρητικώς ικανές να ευνοήσουν έναν οικονομικό φορέα στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης συμβάσεων εμπίπτουν ανεξαιρέτως στην έννοια της «παρατυπίας» ή της «απάτης», συνιστώντας ως εκ τούτου νομική βάση για την ανάκληση της χρηματοδότησης, ακόμη και εάν δεν υφίσταται πλήρης απόδειξη ότι πράγματι τελέσθηκαν ή ότι υπήρξαν καθοριστικές για την επιλογή του αναδόχου;
- 2) Αντιτίθεται το άρθρο 45, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας 2004/18/ΕΚ⁽⁵⁾ στο άρθρο 38, παράγραφος 1, στοιχείο f, του νομοθετικού διατάγματος 163/2006, το οποίο δεν παρέχει έρεισμα για τον αποκλεισμό από τον διαγωνισμό οικονομικού φορέα ο οποίος επιχείρησε να επηρεάσει τη διαδικασία λήψης αποφάσεως της αναθέτουσας αρχής, ιδίως όταν η απόπειρα αυτή συνίσταται στη δωροδοκία ορισμένων μελών της επιτροπής του διαγωνισμού;
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως σε ένα εκ των δύο ανωτέρω ερωτημάτων ή σε αμφότερα τα ερωτήματα, έχουν οι προαναφερθείσες διατάξεις την έννοια ότι επιβάλλουν ανεξαιρέτως την ανάκληση της χρηματοδότησης από το κράτος μέλος και τη δημοσιονομική διόρθωση ύψους 100 % από την Επιτροπή, παρά το γεγονός ότι η εν λόγω χρηματοδότηση χρησιμοποιήθηκε για τον σκοπό για τον οποίο προοριζόταν και για έργο επιλέξιμο προς ευρωπαϊκή χρηματοδότηση και πράγματι εκτελεσθέν;
- 4) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο τρίτο ερώτημα, ή άλλως σε περίπτωση που διαπιστωθεί ότι δεν συντρέχει λόγος ανακλήσεως της χρηματοδότησης ή δημοσιονομικής διορθώσεως ύψους 100 %, επιτρέπουν οι μνημονευθείσες στο πρώτο ερώτημα διατάξεις, τηρουμένης της αρχής της αναλογικότητας, την ανάκληση της χρηματοδότησης και τη δημοσιονομική διόρθωση, λαμβανομένης υπόψη της πραγματικής οικονομικής ζημίας που προκλήθηκε στον γενικό προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Ειδικότερα, μπορούν σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης οι κατά το άρθρο 98, παράγραφος 3, του κανονισμού ΕΚ 1083/2006 «δημοσιονομικές επιπτώσεις» να καθοριστούν κατ' αποκοπήν, διά της εφαρμογής των κριτηρίων που παρατίθενται στον πίνακα της παραγράφου 2 της αποφάσεως της Επιτροπής 9527 της 19ης Δεκεμβρίου 2013⁽⁶⁾.

(1) Κανονισμός (ΕΚ) 1083/2006 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2006, περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 1260/1999 (ΕΕ 2006, L 210, σ. 25).

(2) Κανονισμός (ΕΚ) 1828/2006 της Επιτροπής, της 8ης Δεκεμβρίου 2006, για τη θέσπιση κανόνων σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 1083/2006 του Συμβουλίου περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και το Ταμείο Συνοχής και του κανονισμού (ΕΚ) 1080/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΕΕ 2006, L 371, σ. 1).

(3) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ 1995, L 312, σ. 1).

(4) Οδηγία (ΕΕ) 2017/1371 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2017, σχετικά με την καταπολέμηση, μέσω του ποινικού δικαίου, της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης (ΕΕ 2017, L 198, σ. 29).

(5) Οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ 2004, L 134, σ. 114).

(6) Απόφαση της Επιτροπής C(2013) 9527 της 19.12.2013 για τη θέσπιση και την έγκριση κατευθυντήριων γραμμών για τον καθορισμό των δημοσιονομικών διορθώσεων που πρέπει να γίνονται από την Επιτροπή στις δαπάνες που χρηματοδοτούνται από την Ένωση στο πλαίσιο της επιμερισμένης διαχείρισης, λόγω μη συμμόρφωσης με τους κανόνες περί δημόσιων συμβάσεων.

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — ADR Center κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-364/15) ⁽¹⁾

(Χρηματοδοτική συνδρομή – Γενικό πρόγραμμα «Θεμελιώδη δικαιώματα και δικαιοσύνη» για την περίοδο 2007-2013 – Ειδικό πρόγραμμα «Αστική Δικαιοσύνη» – Προσφυγή ακυρώσεως – Απόφαση που αποτελεί εκτελεστό τίτλο – Συμφωνίες επιχορήγησης – Επιστροφή μέρους της καταβληθείσας χρηματοδοτικής συνδρομής – Αναγνωριστική αγωγή – Ρήτρα διατησίας – Ανωτέρα βία – Επιλέξιμες δαπάνες – Αναλογικότητα – Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2021/C 452/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: ADR Center Srl (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Guillaume και T. Bontinck, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Estrada de Solà και M. Ilkova)

Αντικείμενο

Αφενός, προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2015) 3117 final της Επιτροπής, της 4ης Μαΐου 2015, σχετικά με την ανάκτηση μέρους της χρηματοδοτικής συνδρομής που καταβλήθηκε στην προσφεύγουσα-ενάγουσα σε εκτέλεση δύο συμφωνιών επιχορήγησης που συνήφθησαν στο πλαίσιο του ειδικού προγράμματος «Αστική Δικαιοσύνη», και, αφετέρου, αγωγή με αίτημα να αναγνωριστεί η επιλεξιμότητα των δαπανών τις οποίες η Επιτροπή έκρινε μη επιλέξιμες με την εν λόγω απόφαση.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει την ADR Center Srl στα δικαστικά έξοδα τόσο της διαδικασίας επί της κύριας υπόθεσης όσο και της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων.

⁽¹⁾ EE C 302 της 14.9.2015.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Laboratoire Pareva και Biotech3D κατά Επιτροπής

(Υποθέσεις T-337/18 και T-347/18) ⁽¹⁾

[Βιοκτόνα – Δραστική ουσία PHMB (1415· 4.7) – Άρνηση έγκρισης για τους τύπους προϊόντων 1, 5 και 6 – Έγκριση υπό όρους για τους τύπους προϊόντων 2 και 4 – Κίνδυνοι για την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον – Κανονισμός (ΕΕ) 528/2012 – Άρθρο 6, παράγραφος 7, στοιχεία α' και β', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 1062/2014 – Εναρμονισμένη ταξινόμηση της δραστικής ουσίας δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 1272/2008 – Προηγούμενη διαβούλευση με τον ECHA – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Διαπαράπομπες – Δικαίωμα ακρόασης]

(2021/C 452/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγον στις υποθέσεις T-337/18 και T-347/18: Laboratoire Pareva (Saint-Martin-de-Crau, Γαλλία) (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem, S. Englebert, P. Sellar και M. Grunchar, δικηγόροι)

Προσφεύγουσα στην υπόθεση T-347/18: Biotech3D Ltd & Co. KG (Gampern, Αυστρία) (εκπρόσωποι: K. Van Maldegem, S. Englebert, P. Sellar και M. Grunchar, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: R. Lindenthal και K. Mifsud-Bonnici)

Παρεμβαίνοντες υπέρ της καθής: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: A.-L. Desjonquères, J. Traband, E. Leclerc και W. Zemamta), Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA) (εκπρόσωποι: M. Heikkilä, C. Buchanan και T. Zbihlej)

Αντικείμενο

Προσφυγές δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση, στην υπόθεση T-337/18, της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2018/619 της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 2018, σχετικά με τη μη έγκριση της ουσίας PHMB (1415· 4.7) ως υπάρχουσας δραστικής ουσίας για χρήση σε βιοκτόνα των τύπων προϊόντων 1, 5 και 6 (ΕΕ 2018, L 102, σ. 21), και, στην υπόθεση T-347/18, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2018/613 της Επιτροπής, της 20ής Απριλίου 2018, σχετικά με την έγκριση του PHMB (1415· 4.7) ως υπάρχουσας δραστικής ουσίας για χρήση σε βιοκτόνα των τύπων προϊόντων 2 και 4 (ΕΕ 2018, L 102, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Συνεκδικάζει τις υποθέσεις T-337/18 και T-347/18 προς έκδοση κοινής αποφάσεως.
- 2) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 3) Στην υπόθεση T-337/18, το Laboratoire Pareva φέρει τα δικαστικά έξοδα του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων των διαδικασιών ασφαλιστικών μέτρων που πρωτοκολλήθηκαν με αριθμό T-337/18 R και T-337/18 R II.
- 4) Στην υπόθεση T-347/18, το Laboratoire Pareva και η Biotech3D Ltd & Co. KG φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων που πρωτοκολλήθηκε με αριθμό T-347/18 R. Το Laboratoire Pareva φέρει επίσης τα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων που πρωτοκολλήθηκε με αριθμό T-347/18 R II.
- 5) Η Γαλλική Δημοκρατία και ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA) φέρουν έκαστος τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 285 της 13.8.2018.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — INC και Consorzio Stabile Sis κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-24/19) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις – Ιταλικοί αυτοκινητόδρομοι – Παράταση της διάρκειας συμβάσεων παραχώρησης για την εκτέλεση εργασιών – Υπηρεσίες γενικού οικονομικού συμφέροντος – Ανώτατο όριο κόστους των διοδίων – Απόφαση περί μη διατυπώσεως αντιρρήσεων – Άρθρο 106, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ – Προσφυγές που ασκήθηκαν από ανταγωνιστές του δικαιούχου – Απόσυρση του σχεδίου για τη χορήγηση κρατικής ενισχύσεως από το κράτος μέλος – Σχέδιο που δεν μπορεί να εφαρμοστεί υπό τη μορφή υπό την οποία εγκρίθηκε – Ακύρωση η οποία δεν μπορεί να προσπορίσει όφελος στις προσφεύγουσες – Απώλεια του εννόμου συμφέροντος – Κατάργηση της δίκης)

(2021/C 452/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: INC SpA (Τορίνο, Ιταλία), Consorzio Stabile Sis SCpA (Τορίνο) (εκπρόσωποι: H.-G. Kamann, F. Louis και G. Tzifa, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Haasbeek, D. Recchia και S. Noë)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2018) 2435 τελικό της Επιτροπής, της 27ης Απριλίου 2018, σχετικά με την κρατική ενίσχυση που χορηγήθηκε για το επενδυτικό σχέδιο που αφορούσε τους ιταλικούς αυτοκινητοδρόμους [υποθέσεις SA.49335 (2017/N) και SA.49336 (2017/N)].

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Καταργεί τη δίκη επί της προσφυγής που ασκήθηκε από την INC SpA και την Consorzio Stabile Sis SCpA.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει, πέραν των δικών της δικαστικών εξόδων, το ήμισυ των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν η INC και η Consorzio Stabile Sis.
- 3) Η INC και η Consorzio Stabile Sis φέρουν το ήμισυ των δικαστικών εξόδων τους.

(¹) ΕΕ C 93 της 11.3.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Σεπτεμβρίου 2021 — Achema και Achema Gas Trade κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-193/19) (¹)

(Κρατικές ενισχύσεις – Ενίσχυση υπέρ της Litgas για την παροχή ελάχιστης ποσότητας ΥΦΑ στον τερματικό σταθμό ΥΦΑ που βρίσκεται στον θαλάσσιο λιμένα της Κλαιρέδα – Απόφαση περί μη προβολής αντιρρήσεων – Προστασία των διαδικαστικών δικαιωμάτων – Πλαίσιο της Ένωσης για τις κρατικές ενισχύσεις υπό μορφή αντιστάθμισης για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας – Υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος – Αντιστάθμιση για υπηρεσία γενικού οικονομικού συμφέροντος – Κόστος συνδεδεμένο με την εξάτμιση – Κόστος εξισορρόπησης – Ασφάλεια του εφοδιασμού – Άρθρο 14 της οδηγίας 2004/18/EK – Δέσμη συγκλινοσών ενδείξεων)

(2021/C 452/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Achema AB (Jonava, Λιθουανία), Achema Gas Trade UAB (Jonava) (εκπρόσωποι: J. Ruiz Calzado, J. Wileur και N. Soláγονά, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Herrmann και A. Μπουχαγιάρ)

Παραμβαίνουσες υπέρ της καθής: Δημοκρατία της Λιθουανίας (εκπρόσωποι: K. Dieninis και R. Dzikovič), Ignitis UAB, πρώην Lietuvos energijos tiekimas UAB (Vilnius, Λιθουανία) (εκπρόσωπος: K. Kačerauskas, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της απόφασης C(2018) 7141 final της Επιτροπής, της 31ης Οκτωβρίου 2018, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.44678 (2018/N), για την τροποποίηση καθεστώτος ενισχύσεως για τερματικό σταθμό υγροποιημένου φυσικού αερίου (ΥΦΑ) στη Λιθουανία.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση C(2018) 7141 final της Επιτροπής, της 31ης Οκτωβρίου 2018, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.44678 (2018/N), για την τροποποίηση καθεστώτος ενισχύσεως για τερματικό σταθμό υγροποιημένου φυσικού αερίου (ΥΦΑ) στη Λιθουανία, κατά το μέρος που η Επιτροπή αποφάσισε να μην προβάλει αντιρρήσεις ως προς την κρατική ενίσχυση που ανέκυψε μετά τις τροποποιήσεις του 2016.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Οι Achema AB, Achema Gas Trade UAB, Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Δημοκρατία της Λιθουανίας και Ignitis UAB φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 206 της 17.6.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Daimler κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-359/19) ⁽¹⁾

[Περιβάλλον – Κανονισμός (ΕΚ) 443/2009 – Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΚ) 725/2011 – Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2015/158 – Εκτελεστική απόφαση (ΕΕ) 2019/583 – Εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα – Μέθοδος δοκιμών – Επιβατικά αυτοκίνητα]

(2021/C 452/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Daimler AG (Στουτγάρδη, Γερμανία) (εκπρόσωποι: N. Wimmer, C. Arhold και G. Ollinger, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Talabér Ritz και A. Becker)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2019/583 της Επιτροπής, της 3ης Απριλίου 2019, για την επιβεβαίωση ή την τροποποίηση του προσωρινού υπολογισμού των μέσων ειδικών εκπομπών CO₂ και των στόχων για τις ειδικές εκπομπές των κατασκευαστών επιβατικών αυτοκινήτων για το ημερολογιακό έτος 2017 και ορισμένων κατασκευαστών που ανήκουν στην σύμπραξη της Volkswagen για τα ημερολογιακά έτη 2014, 2015 και 2016 σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 443/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ 2019, L 100, σ. 66), καθόσον δεν λαμβάνει υπόψη, σχετικά με την προσφεύγουσα, τις μέσες ειδικές εκπομπές CO₂ και την εξοικονόμηση εκπομπών CO₂ που αποδίδεται στις οικολογικές καινοτομίες.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Το άρθρο 1, παράγραφος 1, σε συνδυασμό με το παράρτημα I, πίνακας 1 και πίνακας 2, στήλες Δ και Θ, της εκτελεστικής απόφασης (ΕΕ) 2019/583 της Επιτροπής, της 3ης Απριλίου 2019, για την επιβεβαίωση ή την τροποποίηση του προσωρινού υπολογισμού των μέσων ειδικών εκπομπών CO₂ και των στόχων για τις ειδικές εκπομπές των κατασκευαστών επιβατικών αυτοκινήτων για το ημερολογιακό έτος 2017 και ορισμένων κατασκευαστών που ανήκουν στην σύμπραξη της Volkswagen για τα ημερολογιακά έτη 2014, 2015 και 2016 σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 443/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, ακυρώνεται καθόσον διευκρινίζει, σχετικά με την Daimler AG, τις μέσες ειδικές εκπομπές CO₂ και την εξοικονόμηση εκπομπών CO₂ από τις οικολογικές καινοτομίες.
- 2) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Daimler.

⁽¹⁾ ΕΕ C 263 της 5.8.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Ghaoud κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-700/19) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη – Δέσμευση κεφαλαίων – Κατάλογος των προσώπων, οντοτήτων και φορέων κατά των οποίων ισχύει η δέσμευση των κεφαλαίων και των οικονομικών πόρων – Περιορισμοί σε σχέση με την είσοδο στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τη διέλευση μέσω αυτού – Κατάλογος των προσώπων που υπόκεινται σε περιορισμούς σε σχέση με την είσοδο στο έδαφος της Ένωσης και τη διέλευση μέσω αυτού – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Εσφαλμένη εκτίμηση – Θάνατος του προσφεύγοντος)

(2021/C 452/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Tareg Ghaoud, ως κληρονόμος του Abdel Majid Al-Gaoud (Ντουμπάι, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα) (εκπρόσωπος: S. Bafadhel, barrister)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: P. Mahnič και V. Piessevaux)

Αντικείμενο

Αίτημα ακυρώσεως, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, αφενός, της εκτελεστικής απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2019/1299 του Συμβουλίου, της 31ης Ιουλίου 2019, για την εφαρμογή της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2015/1333 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη (ΕΕ 2019, L 204, σ. 44), και της εκτελεστικής απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2020/1137 του Συμβουλίου της 30ής Ιουλίου 2020 για την εφαρμογή της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2015/1333 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη (ΕΕ 2020, L 247, σ. 40), κατά το μέρος που διατηρούν το όνομα του A. Majid Al-Gaoud στους καταλόγους των παραρτημάτων II και IV της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2015/1333 του Συμβουλίου, της 31ης Ιουλίου 2015, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη και την κατάργηση της απόφασης 2011/137/ΚΕΠΠΑ (ΕΕ 2015, L 206, σ. 34), και, αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2019/1292 του Συμβουλίου, της 31ης Ιουλίου 2019, για την εφαρμογή του άρθρου 21 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/44 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη (ΕΕ 2019, L 204, σ. 1), και του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2020/1130 του Συμβουλίου της 30ής Ιουλίου 2020 για την εφαρμογή του άρθρου 21 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/44 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη (ΕΕ 2020, L 247, σ. 14), κατά το μέρος που διατηρούν το όνομα του A. Majid Al-Gaoud στον κατάλογο του παραρτήματος III του κανονισμού (ΕΕ) 2016/44 του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2016, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη και για την κατάργηση του κανονισμού αριθ. (ΕΕ) 204/2011 (ΕΕ 2016, L 12, σ. 1).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την εκτελεστική απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2019/1299 του Συμβουλίου, της 31ης Ιουλίου 2019, για την εφαρμογή της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2015/1333 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη, και την εκτελεστική απόφαση (ΚΕΠΠΑ) 2020/1137 του Συμβουλίου της 30ής Ιουλίου 2020 για την εφαρμογή της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2015/1333 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη κατά το μέρος που διατηρούν το όνομα του A. Majid Al-Gaoud στους καταλόγους των παραρτημάτων II και IV της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2015/1333 του Συμβουλίου, της 31ης Ιουλίου 2015, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη και την κατάργηση της απόφασης 2011/137/ΚΕΠΠΑ.
- 2) Ακυρώνει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2019/1292 του Συμβουλίου, της 31ης Ιουλίου 2019, για την εφαρμογή του άρθρου 21 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/44 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη, και τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 2020/1130 του Συμβουλίου της 30ής Ιουλίου 2020 για την εφαρμογή του άρθρου 21 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/44 σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη κατά το μέρος που διατηρούν το όνομα του A. Majid Al-Gaoud στον κατάλογο του παραρτήματος III του κανονισμού (ΕΕ) 2016/44 του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2016, σχετικά με περιοριστικά μέτρα λόγω της κατάστασης στη Λιβύη και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 204/2011.
- 3) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε ο T. Ghaoud, ως κληρονόμος του A. M. Al-Gaoud.

(¹) ΕΕ C 406 της 2.12.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Ashworth κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου
(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-720/19 έως T-725/19) (¹)

(Θεσμικό δίκαιο – Νομοθεσία περί καταβολής των εξόδων και αποζημιώσεων των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου – Τροποποίηση του καθεστώτος προαιρετικής επικουρικής συντάξεως – Γνωμοδοτήσεις περί καθορισμού των δικαιωμάτων προαιρετικής επικουρικής συντάξεως – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας – Αρμοδιότητα του Προεδρείου του Κοινοβουλίου – Κεκτημένα δικαιώματα και προσδοκίες δικαιωμάτων – Αναλογικότητα – Ίση μεταχείριση – Ασφάλεια δικαίου)

(2021/C 452/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Richard Ashworth (Lingfield, Ηνωμένο Βασίλειο) και οι 5 λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα της απόφασης (εκπρόσωποι: A. Schmitt και A. Grosjean, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: N. Görlitz, M. Ecker και S. Seyr)

Αντικείμενο

Προσφυγές ασκηθείσες δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση των αποφάσεων του Κοινοβουλίου οι οποίες περιέχονται στις γνωμοδοτήσεις περί καθορισμού των δικαιωμάτων προαιρετικής επικουρικής συντάξεως των προσφευγόντων, καθόσον καθιερώνουν, για τις από 1ης Ιανουαρίου 2019 συντάξεις, ειδική εισφορά ύψους ίσου με ποσοστό 5 % του ονομαστικού ποσού της συντάξεως, το οποίο καταβάλλεται απευθείας στο ταμείο προαιρετικής επικουρικής συντάξεως, κατ' εφαρμογήν της αποφάσεως του Προεδρείου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, που τροποποιεί τα Μέτρα Εφαρμογής του Καθεστώτος των Βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (ΕΕ 2018, C 466, σ. 8).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Συνεκδικάζει τις υποθέσεις T-720/19 έως T-725/19 προς έκδοση κοινής αποφάσεως.
- 2) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 3) Καταδικάζει τον Richard Ashworth και τους λοιπούς προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα της αποφάσεως στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 413 της 9.12.2019.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Albéa Services κατά EUIPO — dm-drogerie markt (ALBÉA)

(Υπόθεση T-852/19) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Επέκταση της προστασίας διεθνούς καταχωρίσεως στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Εικονιστικό σήμα ALBÉA – Προγενέστερη διεθνής καταχώριση με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Λεκτικό σήμα Valea – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Διακριτικός χαρακτήρας προγενέστερης διεθνούς καταχώρισης με ισχύ στην Ευρωπαϊκή Ένωση – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2021/C 452/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Albéa Services (Gennevilliers, Γαλλία) (εκπρόσωπος: J.-H. de Mitry, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Crespo Carrillo και V. Ruzek)

Αντίδικοι ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: dm-drogerie markt GmbH & Co. KG (Καλρούη, Γερμανία) (εκπρόσωπος: O. Bludovsky, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 23ης Σεπτεμβρίου 2019 (υπόθεση R 1480/2019-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ dm-drogerie markt και Albéa Services.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 23ης Σεπτεμβρίου 2019 (υπόθεση R 1480/2019-2) κατά το μέρος που ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών, εκτός από το μέρος που ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών όσον αφορά τα «καλλυντικά προϊόντα» της κλάσης 3.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Το EUIPO φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και τα έξοδα της Albéa Services.
- 4) Η dm-drogerie markt GmbH & Co. KG φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 68 της 2.3.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Σεπτεμβρίου 2021 — Qx World κατά EUIPO — Mandelay (EDUCTOR)

(Υπόθεση T-85/20) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης EDUCTOR – Προγενέστερο μη καταχωρισμένο σήμα EDUCTOR – Άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 60, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001) – Άρθρο 71, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001 – Άρθρο 72, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001 – Άρθρο 95, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001 – Άρθρο 16, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 – Άρθρο 6α της Σύμβασης των Παρισίων}

(2021/C 452/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Qx World Kft. (Βουδαπέστη, Ουγγαρία) (εκπρόσωποι: Á. László και A. Cserny, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Crespo Carrillo και V. Ruzek)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Mandelay Magyarországi Kereskedelmi Kft. (Mandelay Kft.) (Szigetszentmiklós, Ουγγαρία) (εκπρόσωποι: V. Luszcz, C. Sár και É. Ulviczki, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 2ας Δεκεμβρίου 2019 (υπόθεση R 1311/2019-5), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ Qx World και Mandelay.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 2ας Δεκεμβρίου 2019.
- 2) Οι Qx World Kft, EUIPO και Mandelay Kft φέρουν έκαστος τα δικαστικά έξοδά του.

⁽¹⁾ ΕΕ C 114 της 6.4.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Σεπτεμβρίου 2021 — Qx World κατά EUIPO — Mandelay (SCIO)

(Υπόθεση T-86/20) ⁽¹⁾

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης SCIO – Προγενέστερο μη καταχωρισμένο σήμα SCIO – Άρθρο 53, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 60, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001) – Άρθρο 71, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001 – Άρθρο 72, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001 – Άρθρο 95, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001 – Άρθρο 16, παράγραφος 1, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2018/625 – Άρθρο 6α της Σύμβασης των Παρισίων}

(2021/C 452/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Qx World Kft. (Βουδαπέστη, Ουγγαρία) (εκπρόσωποι: Á. László και A. Cserny, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. Crespo Carrillo και V. Ruzek)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΕUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Mandelay Magyarország Kereskedelmi Kft. (Mandelay Kft.) (Szigetszentmiklós, Ουγγαρία) (εκπρόσωποι: V. Luszcz, C. Sár και Έ. Ulviczki, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του ΕUIPO της 2ας Δεκεμβρίου 2019 (υπόθεση R 1312/2019-5), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ Qx World και Mandelay.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πέμπτου τμήματος προσφυγών του ΕUIPO της 2ας Δεκεμβρίου 2019.
- 2) Οι Qx World Kft, EUIPO και Mandelay Kft φέρουν έκαστος τα δικαστικά έξοδα του.

(¹) ΕΕ C 114 της 6.4.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Kazembe Musonda κατά Συμβουλίου (Υπόθεση T-95/20) (¹)

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων στα οποία επιβλήθηκαν περιοριστικά μέτρα – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Δικαίωμα ακροάσεως – Απόδειξη του βασίμου της καταχωρίσεως και της διατηρήσεως στους καταλόγους – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Συνέχιση της συνδρομής των πραγματικών και νομικών περιστάσεων οι οποίες συνέτρεχαν κατά τη λήψη των περιοριστικών μέτρων – Δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής – Τεκμήριο αθωότητας – Αναλογικότητα – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας)

(2021/C 452/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Jean-Claude Kazembe Musonda (Λουμπόμπασι, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J.-P. Hix και S. Lejeune)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση, αφενός, της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2019/2109 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2019, περί τροποποιήσεως της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2019, L 318, σ. 134), και, αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2019/2101 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2019, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2019, L 318, σ. 1), καθόσον οι πράξεις αυτές αφορούν τον προσφεύγοντα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Jean-Claude Kazembe Musonda στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 129 της 20.4.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Kande Murompa κατά Συμβουλίου
(Υπόθεση T-97/20) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων εις βάρος των οποίων επιβάλλονται τα περιοριστικά μέτρα – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Δικαίωμα ακροάσεως – Απόδειξη του βασίμου της καταχωρίσεως στους καταλόγους και της διατηρήσεως στους καταλόγους – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Συνέχιση της συνδρομής των πραγματικών και νομικών περιστάσεων που συνέτρεχαν κατά τη λήψη περιοριστικών μέτρων – Δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής – Τεκμήριο αθωότητας – Αναλογικότητα – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας)

(2021/C 452/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Alex Kande Murompa (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J.-P. Hix και S. Lejeune)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ για την ακύρωση, αφενός, της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2019/2109 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2019, περί τροποποιήσεως της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2019, L 318, σ. 134), και, αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2019/2101 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2019, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2019, L 318, σ. 1), κατά το μέρος που οι πράξεις αυτές αφορούν τον προσφεύγοντα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Alex Kande Murompa στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 129 της 20.4.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Punga Luyoyo κατά Συμβουλίου
(Υπόθεση T-101/20) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων εις βάρος των οποίων επιβάλλονται τα περιοριστικά μέτρα – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Δικαίωμα ακροάσεως – Απόδειξη του βασίμου της καταχωρίσεως στους καταλόγους και της διατηρήσεως στους καταλόγους – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Συνέχιση της συνδρομής των πραγματικών και νομικών περιστάσεων που συνέτρεχαν κατά τη λήψη περιοριστικών μέτρων – Δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής – Τεκμήριο αθωότητας – Αναλογικότητα – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας)

(2021/C 452/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Ferdinand Punga Luyoyo (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M.-C. Cadillac και H. Marcos Fraile)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση, αφενός, της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2019/2109 του Συμβουλίου της 9ης Δεκεμβρίου 2019 περί τροποποίησης της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2019, L 318, σ. 134), και, αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2019/2101 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2019, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2019, L 318, σ. 1), κατά το μέρος που οι πράξεις αυτές αφορούν τον προσφεύγοντα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Ferdinand Iunga Luyogo στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 129 της 20.4.2020.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Kampete κατά Συμβουλίου
(Υπόθεση T-102/20) (¹)**

(Περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων εις βάρος των οποίων επιβάλλονται τα περιοριστικά μέτρα – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Δικαίωμα ακροάσεως – Απόδειξη του βασιμίου της καταχωρίσεως στους καταλόγους και της διατηρήσεως στους καταλόγους – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Συνέχιση της συνδρομής των πραγματικών και νομικών περιστάσεων που συνέτρεχαν κατά τη λήψη περιοριστικών μέτρων – Δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής – Τεκμήριο αιδιότητας – Αναλογικότητα – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας)

(2021/C 452/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Iunga Kampete (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillaume και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: H. Marcos Fraile και M.-C. Cadillac)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση, αφενός, της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2019/2109 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2019, περί τροποποίησης της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2019, L 318, σ. 134), και, αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2019/2101 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2019, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2019, L 318, σ. 1), κατά το μέρος που οι πράξεις αυτές αφορούν τον προσφεύγοντα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Iunga Kampete στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 129 της 20.4.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Mutondo κατά Συμβουλίου(Υπόθεση T-103/20) ⁽¹⁾

(Περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων εις βάρος των οποίων επιβάλλονται τα περιοριστικά μέτρα – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Δικαίωμα ακροάσεως – Απόδειξη του βασιμίου της καταχωρίσεως στους καταλόγους και της διατηρήσεως στους καταλόγους – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Συνέχιση της συνδρομής των πραγματικών και νομικών περιστάσεων που συνέτρεχαν κατά τη λήψη περιοριστικών μέτρων – Δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής – Τεκμήριο αθωότητας – Αναλογικότητα – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας)

(2021/C 452/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Kalev Mutondo (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: H. Marcos Fraile και M.-C. Cadilhac)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση, αφενός, της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2019/2109 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2019, περί τροποποιήσεως της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2019, L 318, σ. 134), και, αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2019/2101 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2019, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2019, L 318, σ. 1), κατά το μέρος που οι πράξεις αυτές αφορούν τον προσφεύγοντα.

Διατακτικό

Το Γενικό αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Kalev Mutondo στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 129 της 20.4.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Ramazani Shadary κατά Συμβουλίου(Υπόθεση T-104/20) ⁽¹⁾

(Περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων εις βάρος των οποίων επιβάλλονται τα περιοριστικά μέτρα – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Δικαίωμα ακροάσεως – Απόδειξη του βασιμίου της καταχωρίσεως στους καταλόγους και της διατηρήσεως στους καταλόγους – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Συνέχιση της συνδρομής των πραγματικών και νομικών περιστάσεων που συνέτρεχαν κατά τη λήψη περιοριστικών μέτρων – Δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής – Τεκμήριο αθωότητας – Αναλογικότητα – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας)

(2021/C 452/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Emmanuel Ramazani Shadary (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. P. Hix και S. Lejeune)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση, αφενός, της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2019/2109 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2019, περί τροποποίησης της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2019, L 318, σ. 134), και, αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2019/2101 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2019, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2019, L 318, σ. 1), κατά το μέρος που οι πράξεις αυτές αφορούν τον προσφεύγοντα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Emmanuel Ramazani Shadary στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 129 της 20.4.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Ruhorimbere κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-105/20) (¹)

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων εις βάρος των οποίων επιβάλλονται τα περιοριστικά μέτρα – Υποχρέωση αιτιολόγησως – Δικαίωμα ακροάσεως – Απόδειξη του βασιμίου της καταχωρίσεως στους καταλόγους και της διατήρησως στους καταλόγους – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Συνέχιση της συνδρομής των πραγματικών και νομικών περιστάσεων που συνέτρεχαν κατά τη λήψη περιοριστικών μέτρων – Δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής – Τεκμήριο αθωότητας – Αναλογικότητα – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας)

(2021/C 452/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Éric Ruhorimbere (Mbuj-Mayi, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J. P. Hix και H. Marcos Fraile)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση, αφενός, της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2019/2109 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2019, περί τροποποίησης της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2019, L 318, σ. 134), και, αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2019/2101 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2019, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2019, L 318, σ. 1), κατά το μέρος που οι πράξεις αυτές αφορούν τον προσφεύγοντα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Éric Ruhorimbere στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 129 της 20.4.2020.

Απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Amisi Kumba κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-106/20) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων εις βάρος των οποίων επιβάλλονται τα περιοριστικά μέτρα – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Δικαίωμα ακροάσεως – Απόδειξη του βασιμίου της καταχωρίσεως στους καταλόγους και της διατηρήσεως στους καταλόγους – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Συνέχιση της συνδρομής των πραγματικών και νομικών περιστάσεων που συνέτρεχαν κατά τη λήψη περιοριστικών μέτρων – Δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής – Τεκμήριο αθωότητας – Αναλογικότητα – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας)

(2021/C 452/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Gabriel Amisi Kumba (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: H. Marcos Fraile και M.-C. Cadilhac)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση, αφενός, της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2019/2109 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2019, περί τροποποιήσεως της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2019, L 318, σ. 134), και, αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2019/2101 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2019, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2019, L 318, σ. 1), κατά το μέρος που οι πράξεις αυτές αφορούν τον προσφεύγοντα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Gabriel Amisi Kumba στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 129 της 20.4.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Boshab κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-107/20) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων εις βάρος των οποίων επιβάλλονται τα περιοριστικά μέτρα – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Δικαίωμα ακροάσεως – Απόδειξη του βασιμίου της καταχωρίσεως στους καταλόγους και της διατηρήσεως στους καταλόγους – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Συνέχιση της συνδρομής των πραγματικών και νομικών περιστάσεων που συνέτρεχαν κατά τη λήψη περιοριστικών μέτρων – Δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής – Τεκμήριο αθωότητας – Αναλογικότητα – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας)

(2021/C 452/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Évariste Boshab (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J.-P. Hix και S. Lejeune)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση, αφενός, της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2019/2109 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2019, περί τροποποίησης της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2019, L 318, σ. 134), και, αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2019/2101 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2019, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2019, L 318, σ. 1), κατά το μέρος που οι πράξεις αυτές αφορούν τον προσφεύγοντα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Évariste Boshab στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 129 της 20.4.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Numbi κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-109/20) (¹)

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων εις βάρος των οποίων επιβάλλονται τα περιοριστικά μέτρα – Υποχρέωση αιτιολόγησως – Δικαίωμα ακροάσεως – Απόδειξη του βασιμίου της καταχωρίσεως στους καταλόγους και της διατηρήσεως στους καταλόγους – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Συνέχιση της συνδρομής των πραγματικών και νομικών περιστάσεων που συνέτρεχαν κατά τη λήψη περιοριστικών μέτρων – Δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής – Τεκμήριο αθωότητας – Αναλογικότητα – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας)

(2021/C 452/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: John Numbi (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillerme και T. Rayan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M.-C. Cadillac και H. Marcos Fraile)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση, αφενός, της απόφασης (ΚΕΠΠΑ) 2019/2109 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2019, περί τροποποίησης της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2019, L 318, σ. 134), και, αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2019/2101 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2019, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2019, L 318, σ. 1), κατά το μέρος που οι πράξεις αυτές αφορούν τον προσφεύγοντα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον John Numbi στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 129 της 20.4.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Kanyama κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-110/20) ⁽¹⁾

(Κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας – Περιοριστικά μέτρα λόγω της καταστάσεως στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό – Δέσμευση κεφαλαίων – Περιορισμός εισόδου στο έδαφος των κρατών μελών – Διατήρηση του ονόματος του προσφεύγοντος στους καταλόγους των προσώπων εις βάρος των οποίων επιβάλλονται τα περιοριστικά μέτρα – Υποχρέωση αιτιολογήσεως – Δικαίωμα ακροάσεως – Απόδειξη του βασιμίου της καταχωρίσεως στους καταλόγους και της διατηρήσεως στους καταλόγους – Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως – Συνέχιση της συνδρομής των πραγματικών και νομικών περιστάσεων που συνέτρεχαν κατά τη λήψη περιοριστικών μέτρων – Δικαίωμα σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής – Τεκμήριο αθωότητας – Αναλογικότητα – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας)

(2021/C 452/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Célestin Kanyama (Κινσάσα, Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό) (εκπρόσωποι: T. Bontinck, P. De Wolf, A. Guillaume και T. Payan, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. C. Cadilhac και H. Marcos Fraile)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση, αφενός, της αποφάσεως (ΚΕΠΠΑ) 2019/2109 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2019, περί τροποποιήσεως της απόφασης 2010/788/ΚΕΠΠΑ για την επιβολή περιοριστικών μέτρων κατά της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2019, L 318, σ. 134), και, αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2019/2101 του Συμβουλίου, της 9ης Δεκεμβρίου 2019, σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1183/2005 για την επιβολή συγκεκριμένων περιοριστικών μέτρων κατά των προσώπων που παραβιάζουν το εμπάργκο όπλων έναντι της Λαϊκής Δημοκρατίας του Κονγκό (ΕΕ 2019, L 318, σ. 1), κατά το μέρος που οι πράξεις αυτές αφορούν τον προσφεύγοντα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Célestin Kanyama στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 129 της 20.4.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Γαλλία κατά ECHA

(Υπόθεση T-127/20) ⁽¹⁾

[REACH – Αξιολόγηση ουσιών – Χλωριούχο αργίλιο – Βασικό χλωριούχο αργίλιο – Θεικό αργίλιο – Αποφάσεις του ECHA με τις οποίες ζητούνται περαιτέρω πληροφορίες – Άρθρο 46, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 – Προσφυγή ενώπιον του συμβουλίου προσφυγών – Πολλαπλή αιτιολογία στην οποία στηρίζεται η απόφαση του συμβουλίου προσφυγών – Λόγοι που μπορούν να δικαιολογήσουν την απόφαση – Αλυσιτέλεια των λόγων ακυρώσεως που βάλλουν κατά των λοιπών λόγων της αιτιολογίας]

(2021/C 452/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: T. Stehelin, W. Zmamta και A.-L. Desjonquères)

Καθού: Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (εκπρόσωποι: M. Heikkilä, M. Goodacre και W. Broere)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της προσφεύγουσας: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας (εκπρόσωποι: D. Klebs, S. Heimerl και S. Costanzo)

Παρεμβαίνουσες υπέρ του καθού: Kemira Oyj (Ελσίνκι Φινλανδία), Grace Silica GmbH (Düren, Γερμανία) (εκπρόσωποι: J.-P. Montfort και T. Delille, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της απόφασης του συμβουλίου προσφυγών του ECHA της 17ης Δεκεμβρίου 2019 περί ακυρώσεως τριών αποφάσεων του ECHA της 21ης Δεκεμβρίου 2017 με τις οποίες ζητήθηκε από τους ενδιαφερομένους να πραγματοποιήσουν νέες δοκιμές στο πλαίσιο της αξιολόγησης των ουσιών χλωριούχο αργίλιο, βασικό χλωριούχο αργίλιο και θεικό αργίλιο (συνεκδικασθείσες υποθέσεις A-003-2018, A-004-2018 και A-005-2018).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η Γαλλική Δημοκρατία φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Χημικών Προϊόντων (ECHA), η Kemira Oyj και η Grace Silica GmbH.
- 3) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας φέρει τα δικαστικά έξοδα της.

(¹) EE C 191 της 8.6.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Residencial Palladium κατά EUIPO — Palladium Gestión (PALLADIUM HOTELS & RESORTS)

(Υπόθεση T-207/20) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης PALLADIUM HOTELS & RESORTS – Προϋποθέσεις του παραδεκτού της αίτησεως κηρύξεως ακυρότητας – Άρθρο 53, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 60, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Άρθρο 56, παράγραφος 3, του κανονισμού 207/2009 (νυν άρθρο 63, παράγραφος 3, του κανονισμού 2017/1001)]

(2021/C 452/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Residencial Palladium, SL (Ιμπίζα, Ισπανία) (εκπρόσωπος: D. Solana Giménez, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Palladium Gestión, SL (Ibiza) (εκπρόσωπος: J. Rojo García-Lajara, δικηγόρος), στην οποία επιτράπη να υπεισέλθει στη θέση της Fiesta Hotels & Resorts, SL

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 12ης Φεβρουαρίου 2020 (υπόθεση R 231/2019-4), αφορώσας διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ Residencial Palladium και Fiesta Hotels & Resorts.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 12ης Φεβρουαρίου 2020 (υπόθεση R 231/2019-4).
- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Το EUIPO φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Residencial Palladium, SL.

4) Η Palladium Gestión, SL φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

(¹) ΕΕ C 201 της 15.6.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Αρναουτάκης κ.λπ. κατά Κοινοβουλίου
(Υποθέσεις T-240/20 έως T-245/20) (¹)

(Θεσμικό δίκαιο – Διατάξεις που αφορούν τα έξοδα και τις αποζημιώσεις των βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου – Τροποποίηση του καθεστώτος προαιρετικής επικουρικής συντάξεως – Άρνηση χορήγησης προαιρετικής επικουρικής συντάξεως – Ένσταση ελλείψεως νομιμότητας – Αρμοδιότητα του Προεδρείου του Κοινοβουλίου – Κεκτημένα δικαιώματα και προσδοκίες δικαιωμάτων – Αναλογικότητα – Ίση μεταχείριση – Ασφάλεια δικαίου)

(2021/C 452/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Σταύρος Αρναουτάκης (Ηράκλειο, Ελλάδα) και 5 άλλοι προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα της απόφασης (εκπρόσωποι: A. Schmitt και A. Grosjean, δικηγόροι)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: N. Görlitz, M. Ecker και S. Seyr)

Αντικείμενο

Προσφυγές δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση των αποφάσεων του Κοινοβουλίου με τις οποίες απορρίφθηκαν τα αιτήματα των προσφευγόντων, με το σκεπτικό ότι δεν είχαν συμπληρώσει την προβλεπόμενη ηλικία των 65 ετών, να τους αναγνωριστεί δικαίωμα προαιρετικής επικουρικής συντάξεως κατ' εφαρμογήν της απόφασης του Προεδρείου του Κοινοβουλίου, της 10ης Δεκεμβρίου 2018, που τροποποιεί τα Μέτρα Εφαρμογής του Καθεστώτος των Βουλευτών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (ΕΕ 2018, C 466, σ. 8).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Συνεκδικάζει τις υποθέσεις T-240/20 έως T-245/20 προς έκδοση κοινής απόφασης.
- 2) Απορρίπτει τις προσφυγές.
- 3) Καταδικάζει τον Σταύρο Αρναουτάκη και τους λοιπούς προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα παρατίθενται στο παράρτημα της απόφασης στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 215 της 29.6.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — ΜΗCS κατά EUIPO — Lidl Stiftung
(Αποχρώσεις του πορτοκαλί)

(Υπόθεση T-274/20) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας – Εικονιστικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το οποίο αναπαριστά απόχρωση του πορτοκαλί – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 [γυν άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001] – Αυτεπάγγελτη εξέταση των πραγματικών περιστάσεων – Άρθρο 95, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001 – Φύση του σήματος – Χρωματικό σήμα – Δικαίωμα ακρόασης – Άρθρο 94 του κανονισμού 2017/1001}

(2021/C 452/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: ΜΗCS (Épernay, France) (εκπρόσωποι: O. Vrins και B. Raus, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Söder και V. Ruzek)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Kefferpütz και K. Wagner, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 24ης Φεβρουαρίου 2020 (υπόθεση R 2392/2018-1), σχετικά με διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας μεταξύ Lidl Stiftung & Co. και MHCS.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO) της 24ης Φεβρουαρίου 2020 (R 2392/2018-1).
- 2) Το EUIPO φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και το ήμισυ των εξόδων της MHCS.
- 3) Η Lidl Stiftung & Co. KG φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και το ήμισυ των εξόδων της MHCS.

(¹) ΕΕ C 247 της 27.7.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Laboratorios Ern κατά EUIPO — Le-Vel Brands (Le-Vel)

(Υπόθεση T-331/20) (¹)

{Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Le-Vel – Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα LEVEL – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Έλλειψη κινδύνου σύγχυσης – Έλλειψη ομοιότητας των προϊόντων και των υπηρεσιών – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 [νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]}

(2021/C 452/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Laboratorios Ern, SA (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: S. Correa Rodríguez, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Vuijst και D. Gája)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Le-Vel Brands LLC (Frisco, Τέξας, Ηνωμένες Πολιτείες)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τέταρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 20ής Μαρτίου 2020 (υπόθεση R 2113/2019-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Laboratorios Ern και Le-Vel Brands.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Laboratorios Ern, SA, στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 247 της 27.7.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Σεπτεμβρίου 2021 — ΚΝ κατά ΕΟΚΕ(Υπόθεση T-377/20) ⁽¹⁾

(Θεσμικό δίκαιο – Μέλος της ΕΟΚΕ – Έρευνα της ΟΛΑΦ σχετικά με ισχυρισμούς περί ηθικής παρενόχλησης – Απόφαση περί απαλλαγής μέλους από τα εποπτικά του καθήκοντα και τα καθήκοντα διαχείρισης προσωπικού – Προσφυγή ακυρώσεως – Πράξη δεκτική προσφυγής – Παραδεκτό – Μέτρο ληφθέν προς το συμφέρον της υπηρεσίας – Νομική βάση – Δικαιώματα υπεράσπισης – Άρνηση πρόσβασης στα παραρτήματα της έκθεσης της ΟΛΑΦ – Δημοσιοποίηση του ουσιαστικού περιεχομένου των μαρτυριών με τη μορφή περιλήψεως – Ευθύνη)

(2021/C 452/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ΚΝ (εκπρόσωποι: M. Casado García Hirschfeld και M. Aboudi, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Pascua Mateo, K. Gambino, E. Χαμόδρακα, A. Carvajal García-Valdecasas και L. Camarena Januzec, επικουρούμενοι από την A. Duron, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αφενός, προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της απόφασης της ΕΟΚΕ της 9ης Ιουνίου 2020 και, αφετέρου, αγωγή δυνάμει του άρθρου 268 ΣΛΕΕ με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που φέρεται ότι υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.
- 2) Καταδικάζει τον ΚΝ στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων των εξόδων των διαδικασιών ασφαλιστικών μέτρων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 279 της 24.8.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — LF κατά Επιτροπής(Υπόθεση T-466/20) ⁽¹⁾

(Υπαλληλική υπόθεση – Συμβασιούχοι υπάλληλοι – Αποδοχές – Επίδομα αποδημίας – Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του παραρτήματος VII του ΚΥΚ – Άρνηση καταβολής επιδόματος αποδημίας – Συνήθης διαμονή – Άσκηση καθηκόντων σε διεθνή οργανισμό εγκατεστημένο στο κράτος υπηρεσίας)

(2021/C 452/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: LF (εκπρόσωπος: S. Orlandi)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: T. Bohr και A.-C. Simon)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως του Γραφείου «Διαχείρισης και Εκκαθάρισης των Ατομικών Δικαιωμάτων» (PMO) της Επιτροπής, της 11ης Σεπτεμβρίου 2019, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα του προσφεύγοντος περί χορηγήσεως επιδόματος αποδημίας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον LF στα δικαστικά έξοδά του, καθώς και στα δικαστικά έξοδα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

(¹) ΕΕ C 313 της 21.9.2020.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Celler Lagravera κατά EUIPO — Cyclic Beer Farm (Cíclic)

(Υπόθεση T-673/20) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης Cíclic – Προγενέστερο λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης CYCLIC – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Κίνδυνος συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]

(2021/C 452/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Celler Lagravera, SLU (Alfarràs, Ισπανία) (εκπρόσωπος: J. Rivas Zurdo, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Gája)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Cyclic Beer Farm, SL (Βαρκελώνη, Ισπανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πέμπτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 18ης Αυγούστου 2020 (υπόθεση R 465/2020-5), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Cyclic Beer Farm και Celler Lagravera.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Celler Lagravera, SLU στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 19 της 18.1.2021.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Freshly Cosmetics κατά EUIPO — Misiego Blázquez (IDENTY BEAUTY)

(Υπόθεση T-688/20) (¹)

[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης IDENTY BEAUTY – Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα IDENTITY THE IMAGE CLUB – Σχετικός λόγος απαραδέκτου – Απουσία κινδύνου συγχύσεως – Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001]

(2021/C 452/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Freshly Cosmetics, SL (Reus, Ισπανία) (εκπρόσωπος: P. Roiger Bellostes, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διοικητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Crawcour και D. Hanf)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO, παρεμβαίνων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Francisco Misiego Blázquez (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: M. Salas Martín, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 11ης Σεπτεμβρίου 2020 (υπόθεση R 205/2020-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ F. Misiego Blázquez και Freshly Cosmetics.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Freshly Cosmetics, SL στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 19 της 18.1.2021.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Σεπτεμβρίου 2021 — Beelow κατά EUIPO (made of wood)
(Υπόθεση T-702/20) (¹)**

**[Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Αίτηση καταχώρισης λεκτικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης
made of wood – Απόλυτος λόγος απαραδέκτου – Περιγραφικός χαρακτήρας – Άρθρο 7, παράγραφος 1,
στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 – Έλλειψη διακριτικού χαρακτήρα – Άρθρο 7,
παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 2017/1001]**

(2021/C 452/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Timo Beelow (Βούπερταλ, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Vogtmeier, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: A. Bosse και E. Μαρκάκης)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Σεπτεμβρίου 2020 (υπόθεση R 108/2020-2), σχετικά με αίτηση καταχώρισης του λεκτικού σημείου made of wood ως σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τον Timo Beelow στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 28 της 25.1.2021.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 9ης Σεπτεμβρίου 2021 — GABO:mi κατά Επιτροπής
(Υπόθεση T-881/19) (¹)**

**[Ρήτρα διατησίας – Έκτο και έβδομο πρόγραμμα-πλαίσιο δραστηριοτήτων έρευνας, τεχνολογικής
ανάπτυξης και επίδειξης (2002-2006 και 2007-2013) – Πρόγραμμα-πλαίσιο για την έρευνα και την
καινοτομία «Ορίζων Ευρώπη» (2014-2020) – Συμφωνίες επιχορηγήσεων – Συμφωνισμός –
Προσδιορισμός του καθού – Μη τήρηση των τυπικών προϋποθέσεων – Άρθρο 76, στοιχείο δ', του
Κανονισμού Διαδικασίας – Προδήλως απαράδεκτο]**

(2021/C 452/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (Μόναχο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Mayer, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. André, M. Ilkova, L. Mantl και A. Κατσιμέρου)

Αντικείμενο

Αγωγή δυνάμει του άρθρου 272 ΣΛΕΕ με αίτημα να υποχρεωθεί η Επιτροπή να επιστρέψει τις επιλέξιμες δαπάνες στις οποίες προέβη η ενάγουσα πρώτον, μεταξύ Αυγούστου 2015 και Απριλίου 2016 και, δεύτερον, κατά την περίοδο των προκαταρκτικών διαδικασιών αφερεγγυότητας, ήτοι 1 680 681,82 ευρώ, πλέον 76 552,6 ευρώ ως τόκους, βάσει των συμφωνιών επιχορηγήσεως που συνήφθησαν στο πλαίσιο του έκτου και του έβδομου προγράμματος-πλαisiού για δραστηριότητες έρευνας, τεχνολογικής ανάπτυξης και επίδειξης, καθώς και στο πλαίσιο του προγράμματος-πλαisiού για την έρευνα και την καινοτομία «Ορίζων 2020».

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει την GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 87 της 16.3.2020.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Σεπτεμβρίου 2021 — MKB Multifunds κατά Επιτροπής (Υπόθεση T-277/20) (¹)

(Προσφυγή ακυρώσεως – Κρατικές ενισχύσεις – Ιδιωτικά επενδυτικά κεφάλαια – Καταγγελία – Μέτρα που φέρεται ότι συνιστούν κρατικές ενισχύσεις οι οποίες αφορούν την Dutch Venture Initiative – Απόφαση που εκδόθηκε μετά το πέρας της προκαταρκτικής διαδικασίας εξέτασης – Απόφαση με την οποία διαπιστώνεται η μη ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης – Ιδιότητα του ενδιαφερομένου – Προστασία των διαδικαστικών δικαιωμάτων – Απαράδεκτο)

(2021/C 452/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: MKB Multifunds BV (Zierikzee, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: J. van de Hel και R. Rampersad, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: V. Bottka και S. Noë)

Παρεμβαίνουν υπέρ της καθής: Βασίλειο των Κάτω Χωρών (εκπρόσωποι: M. Bulterman και C. Schillemans)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα, κατ' ουσίαν, την ακύρωση της απόφασης C(2020) 1109 final της Επιτροπής, της 27ης Φεβρουαρίου 2020, η οποία αφορά την ενίσχυση SA.55704 (2019/FC) — Κάτω Χώρες, σχετικά με εικαζόμενη κρατική ενίσχυση υπέρ της Dutch Venture Initiative.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Η MKB Multifunds BV φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
- 3) Το Βασίλειο των Κάτω Χωρών φέρει τα δικαστικά έξοδά του.

(¹) ΕΕ C 247 της 27.7.2020.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 5ης Αυγούστου 2021 — DK Company κατά EUIPO — Hunter Boot (DENIM HUNTER)

(Υπόθεση T-387/20) ⁽¹⁾

(Σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης – Διαδικασία ανακοπής – Ανάκληση της αίτησης καταχώρισης – Κατάργηση της δίκης)

(2021/C 452/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: DK Company A/S (Ikast, Δανία) (εκπρόσωπος: S. Hansen, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωπος: D. Gája)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του EUIPO: Hunter Boot Ltd (Εδιμβούργο, Ηνωμένο Βασίλειο)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του δεύτερου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 3ης Απριλίου 2020 (υπόθεση R 849/2018-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ των Hunter Boot και DK Company.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Καταργεί τη δίκη.
- 2) Η DK Company A/S φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO).

⁽¹⁾ ΕΕ C 262 της 10.8.2020.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Σεπτεμβρίου 2021 — Kühne κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-691/20) ⁽¹⁾

(Προσφυγή ακυρώσεως – Υπαλληλική υπόθεση – Υπάλληλοι – Καθεστώς κινητικότητας – Αίτημα σχετικά με την υποχρέωση κινητικότητας – Πράξη μη δεκτική προσφυγής – Απαράδεκτο)

(2021/C 452/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Verena Kühne (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: O. Schmechel, δικηγόρος)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: L. Darie και B. Schäfer)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 270 ΣΛΕΕ για την ακύρωση της ηλεκτρονικής επιστολής του Κοινοβουλίου της 17ης Απριλίου 2020, που συμπληρώθηκε στις 21 Απριλίου 2020, με την οποία απορρίφθηκε το αίτημα της προσφεύγουσας σχετικά με την εφαρμογή των κανόνων περί κινητικότητας.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει τη Verena Kühne στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 28 της 25.1.2021.

Διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 17ης Σεπτεμβρίου 2021 — Firearms United Network κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-187/21 R)

[Ασφαλιστικά μέτρα – REACH – Τροποποίηση του παραρτήματος XVII του κανονισμού (ΕΚ) 1907/2006 – Περιορισμός σχετικά με τον μόλυβδο και τις ενώσεις του – Χρήση σκαγιών με μόλυβδο για τη θήρα – Προστασία των υγρότοπων – Αίτηση αναστολής εκτελέσεως – Έλλειψη επείγοντος]

(2021/C 452/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Firearms United Network (Βαρσοβία, Πολωνία), Tomasz Walter Stępień (Żelechów, Πολωνία), Michał Budzyński (Cegłów, Πολωνία), Andrzej Marcjanik (Żłotokłos, Πολωνία) (εκπρόσωπος: E. Woźniak, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Herrmann και K. Mifsud-Bonnici)

Αντικείμενο

Αίτηση βάσει των άρθρων 278 και 279 ΣΛΕΕ για την αναστολή εκτελέσεως του κανονισμού (ΕΕ) 2021/57 της Επιτροπής, της 25ης Ιανουαρίου 2021, για την τροποποίηση του παραρτήματος XVII του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) όσον αφορά τον μόλυβδο σε σκάγια μέσα ή κοντά σε υγρότοπους (ΕΕ 2021, L 24, σ. 19).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Αγωγή της 13ης Ιουλίου 2021 — Trasta Komerbanka κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-427/21)

(2021/C 452/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: Trasta Komerbanka AS (Ρίγα, Λεττονία) (εκπρόσωπος: O. Behrends, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει την εναγομένη να της καταβάλει χρηματική ικανοποίηση για τη βλάβη την οποία υπέστη συνεπεία της αποφάσεως της εναγομένης να ανακαλέσει την άδεια λειτουργίας της ενάγουσας στις 11 Ιουλίου 2016 (απόφαση η οποία της κοινοποιήθηκε στις 13 Ιουλίου 2016)·
- να κρίνει ότι η υλική ζημία ανέρχεται σε ποσό τουλάχιστον 162 εκατομμυρίων ευρώ, πλέον αντισταθμιστικών τόκων από την 11η Ιουλίου 2016 έως ότου εκδοθεί απόφαση επί της προκείμενης υπόθεσης και αντίστοιχων τόκων υπερημερίας από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης αυτής έως την πλήρη καταβολή του ποσού· και
- να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής της, η ενάγουσα προβάλλει έξι λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η εναγομένη δεν προέβη σε προσηκούσα κοινοποίηση της απόφασης περί ανακλήσεως της άδειας λειτουργίας στους εξουσιοδοτημένους εκπροσώπους της ενάγουσας.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η ενάγουσα δεν εκπροσωπήθηκε προσηκόντως στη διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση της απόφασης περί ανακλήσεως της άδειας λειτουργίας της.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση περί ανακλήσεως της άδειας λειτουργίας ενέχει πλείονες άλλες σοβαρές διαδικαστικές πλημμέλειες.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η εναγομένη ενήργησε εκτός του πεδίου αρμοδιότητάς της κατά την έκδοση της απόφασης περί ανακλήσεως της άδειας λειτουργίας της ενάγουσας, ιδίως όσον αφορά ζητήματα νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και την εφαρμογή του εθνικού δικαίου.
5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι η εναγομένη εσφαλμένως κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υφίσταντο λόγοι για την ανάκληση της άδειας λειτουργίας της ενάγουσας και παρέσχε συναφώς ανεπαρκή αιτιολογία.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται ότι η παράνομη συμπεριφορά της εναγομένης προκάλεσε σημαντική ζημία στην ενάγουσα που οφείλεται και στην εκκαθάριση της τελευταίας.

Αγωγή της 13ης Ιουλίου 2021 — Fursin κ.λπ. κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-428/21)

(2021/C 452/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγοντες: Ivan Fursin (Κίεβο, Ουκρανία) και 6 άλλοι ενάγοντες (εκπρόσωπος: O. Behrends, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Οι ενάγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να υποχρεώσει την εναγομένη να τους καταβάλει χρηματική ικανοποίηση για τη βλάβη την οποία υπέστησαν συνεπεία της απόφασης της εναγομένης να ανακαλέσει την άδεια λειτουργίας της Trasta Komerbanka AS στις 11 Ιουλίου 2016 (απόφαση η οποία κοινοποιήθηκε στις 13 Ιουλίου 2016)·
- να κρίνει ότι η υλική ζημία ανέρχεται σε ποσό τουλάχιστον 25 εκατομμυρίων ευρώ (!), πλέον αντισταθμιστικών τόκων από την 11η Ιουλίου 2016 έως ότου εκδοθεί απόφαση επί της προκείμενης υπόθεσης και αντίστοιχων τόκων υπερημερίας από την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης αυτής έως την πλήρη καταβολή του ποσού· και
- να καταδικάσει την εναγομένη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αγωγής τους, οι ενάγοντες προβάλλουν έξι λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η εναγομένη δεν προέβη σε προσηκούσα κοινοποίηση της απόφασης περί ανακλήσεως της άδειας λειτουργίας στους εξουσιοδοτημένους εκπροσώπους της Trasta Komerbanka AS.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι η Trasta Komerbanka AS δεν εκπροσωπήθηκε προσηκόντως στη διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση της απόφασης περί ανακλήσεως της άδειας λειτουργίας της.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται ότι η απόφαση περί ανακλήσεως της άδειας λειτουργίας ενέχει πλείονες άλλες σοβαρές διαδικαστικές πλημμέλειες.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται ότι η εναγομένη ενήργησε εκτός του πεδίου αρμοδιότητάς της κατά την έκδοση της απόφασης περί ανακλήσεως της άδειας λειτουργίας της Trasta Komerbanka AS, ιδίως όσον αφορά ζητήματα νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και την εφαρμογή του εθνικού δικαίου.

5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται ότι η εναγομένη εσφαλμένως κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υφίσταντο λόγοι για την ανάκληση της άδειας λειτουργίας της Trasta Komerbanka AS και παρέσχε συναφώς ανεπαρκή αιτιολογία.
6. Με τον έκτο λόγο προβάλλεται ότι η παράνομη συμπεριφορά της εναγομένης προκάλεσε σημαντική ζημία στους ενάγοντες που οφείλεται και στην εκκαθάριση της Trasta Komerbanka AS.

(¹) Τα ποσά είναι αποδοτέα σε καθέναν από τους ενάγοντες κατ' αναλογίαν προς τα μερίδια που κατέχουν στην Trasta Komerbanka AS, κατά τα εκτεθέντα στην απόφαση περί ανακλήσεως της άδειας λειτουργίας της 3ης Μαρτίου 2016.

Προσφυγή της 6ης Αυγούστου 2021 — Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-493/21)

(2021/C 452/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Equinoccio-Compañía de Comercio Exterior, SL (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: R. Sciaudone και D. Luff, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την έγκριση από την Αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Άγκυρα της ρευστοποίησης της χρηματικής εγγύησης (στο εξής: προσβαλλόμενη πράξη) που επικαλέστηκε το τουρκικό Υπουργείο Επιστημών, Βιομηχανίας και Τεχνολογίας — Γενική Διεύθυνση για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις Εξωτερικές Υποθέσεις — Διεύθυνση Χρηματοδοτικών Προγραμμάτων της ΕΕ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται παράβαση του καθήκοντος επιμέλειας, της αμεροληψίας, της ισότητας των όπλων και του άρθρου 78 του δημοσιονομικού κανονισμού (¹).
 - Σύμφωνα με τον λόγο αυτό, η Επιτροπή δεν έλεγξε την απόφαση των τουρκικών αρχών περί ρευστοποίησης της εγγύησης. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή ζήτησε από τις τουρκικές αρχές να ελεγχουν οι ίδιες την απόφαση. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η συμπεριφορά αυτή συνιστά παράβαση του άρθρου 78 του εν λόγω δημοσιονομικού κανονισμού και του άρθρου 82 του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 1268/2012 (²). Σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές, ο διατάκτης της ΕΕ πρέπει να ελέγχει προσωπικά τα έγγραφα.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται παράβαση της υποχρέωσης αιτιολόγησης.
 - Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη δεν της παρέιχε επαρκείς ενδείξεις ώστε να έχει τη δυνατότητα να εξακριβώσει αν η πράξη είναι όντως βάσιμη ή αν ενδεχομένως βαρύνεται με πλημμέλεια δυνάμει να αποτελέσει λόγο αμφισβήτησης του κύρους της ενώπιον του δικαστή της Ένωσης και, δεύτερον, να παράσχει τη δυνατότητα στον εν λόγω δικαστή να ελέγξει τη νομιμότητα της πράξεως αυτής.
3. Με τον τρίτο λόγο προβάλλεται προσβολή του δικαιώματος ακρόασης.
 - Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι δεν συμμετείχε στη διοικητική διαδικασία που διεξήγαγε η Επιτροπή για να αποφασίσει αν θα δώσει την εντολή στην αντιπροσωπεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Άγκυρα να επικυρώσει τη ρευστοποίηση της εγγύησης.
4. Με τον τέταρτο λόγο προβάλλεται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας.
 - Υποστηρίζεται ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας διότι δεν στάθμισε το αίτημα της αναθέτουσας αρχής και τα ποσά που οφείλονται στην προσφεύγουσα.

5. Με τον πέμπτο λόγο προβάλλεται πρόδηλο σφάλμα εκτίμησης των προϋποθέσεων ρευστοποίησης της εγγύησης.
- Κατά τη γνώμη της προσφεύγουσας, η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει πρόδηλη πλάνη εκτίμησης των προϋποθέσεων που πρέπει να πληρούνται για τη ρευστοποίηση της εγγύησης, οι οποίες σχετίζονται όλες με τη φερόμενη παράβαση της σύμβασης παροχής υπηρεσιών.

- (¹) Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ 2012, L 298, σ. 1).
- (²) Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 1268/2012 της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης (ΕΕ 2012 L 362, σ. 1).

Προσφυγή της 7ης Σεπτεμβρίου 2021 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi κατά EUIPO — Paphos Dairies (fino)

(Υπόθεση T-558/21)

(2021/C 452/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Λευκωσία, Κύπρος) (εκπρόσωπος: C. Milbradt, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Paphos Dairies Ltd (Λευκωσία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης fino Cyprus Halloumi Cheese — Υπ' αριθ. 11 180 791 αίτηση καταχώρισης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 29ης Απριλίου 2021 στην υπόθεση R 578/2019-2

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και την αντίδικο στη διαδικασία ενώπιον του EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 8ης Σεπτεμβρίου 2021 — Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi κατά EUIPO — Paphos Dairies (Paphos Halloumi)

(Υπόθεση T-565/21)

(2021/C 452/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Λευκωσία, Κύπρος) (εκπρόσωπος: C. Milbradt, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Parouis Dairies Ltd (Λευκωσία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Αιτούσα: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Αίτηση καταχωρίσεως έγχρωμου εικονιστικού σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης που περιέχει το λεκτικό στοιχείο Parouis Halloumi Parouis Dairies LTD PAP since 1967 — Υπ' αριθ. 11 176 344 αίτηση καταχωρίσεως

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία ανακοπής

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 29ης Απριλίου 2021 στην υπόθεση R 575/2019-2

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO και την αντίδικο στη διαδικασία ενώπιον του EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 20ής Σεπτεμβρίου 2021 — Euranimi κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-598/21)

(2021/C 452/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: M. Campa, D. Rovetta, P. Gjørtler και V. Villante, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΥ) 2021/1029 της Επιτροπής της 24ης Ιουνίου 2021 για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 2019/159 της Επιτροπής για την παράταση του μέτρου διασφάλισης όσον αφορά τις εισαγωγές ορισμένων προϊόντων χάλυβα (ΕΕ 2021, L 225I, σ. 1)·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΕ) 2015/478 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2015, περί κοινού καθεστώτος εισαγωγών⁽¹⁾ διότι υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά τον προσδιορισμό της σοβαρής ζημίας και της πιθανότητας σοβαρής ζημίας.
2. Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι οι εκτιμήσεις της Επιτροπής σχετικά με τα δεδομένα της σχετικής αγοράς και το αντιπαράδειγμα σχετικά με τον τερματισμό των εγγυήσεων είναι προδήλως εσφαλμένες. Λαμβάνοντας υπόψη την εξαιρετική κατάσταση της παγκόσμιας αγοράς, η Επιτροπή παραβιάζει επίσης την υποχρέωσή της να λάβει υπόψη την κατάσταση μετά την περίοδο έρευνας (ΠΕ) κατά το έτος 2021.

⁽¹⁾ ΕΕ 27.3.2015, L 83, σ. 16.

Προσφυγή της 20ής Σεπτεμβρίου 2021 — bett1.de κατά EUIPO — XXXLutz Marken (Body-Star)

(Υπόθεση T-599/21)

(2021/C 452/58)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: bett1.de GmbH (Βερολίνο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: O. Brexl, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EUIPO)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: XXXLutz Marken GmbH (Wels, Αυστρία)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του EUIPO

Δικαιούχος του επίδικου σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο σήμα: Λεκτικό σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης Body-Star — Υπ' αριθ. 17 711 748 σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διαδικασία ενώπιον του EUIPO: Διαδικασία για την κήρυξη ακυρότητας

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του δευτέρου τμήματος προσφυγών του EUIPO της 14ης Ιουλίου 2021 στην υπόθεση R 1712/2020-2

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να καταδικάσει το EUIPO στα δικαστικά έξοδα.

Προβαλλόμενος λόγος

- Παράβαση του άρθρου 60, παράγραφος 1, στοιχείο α', σε συνδυασμό με το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Προσφυγή της 21ης Σεπτεμβρίου 2021 — WP κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-604/21)

(2021/C 452/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: WP, WQ, WR (εκπρόσωπος: N. de Montigny, δικηγόρος)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του ΡΜΟ.4 της 16ης Νοεμβρίου 2020 με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση που υποβλήθηκε στις 14 Σεπτεμβρίου 2020 επ' ονόματι του αποβιώσαντος για την επιστροφή των εθνικών συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του που μεταφέρθηκαν στο συνταξιοδοτικό σύστημα της Ένωσης, εντόκως για όλα αυτά τα έτη και μέχρι την πλήρη επιστροφή τους·
- να ακυρώσει, στον βαθμό που είναι αναγκαίο, τη ρητή απόφαση της 15ης Ιουνίου 2021 περί απορρίψεως της από 15 Φεβρουαρίου 2021 ένστασης που υποβλήθηκε επ' ονόματι του αποβιώσαντος, η συνέχιση της οποίας από τους κληρονόμους κοινοποιήθηκε στις 25 Μαΐου 2021·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν δύο λόγους.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται αδικαιολόγητος πλουτισμός εκ μέρους της καθής.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης, καθόσον η εφαρμογή από την καθής της αρχής του αδικαιολόγητου πλουτισμού, όπως αυτή διατυπώθηκε στη νομολογία, διαφέρει από την εφαρμογή της ίδιας αρχής από άλλα θεσμικά όργανα σε πανομοιότυπες καταστάσεις.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2021 — Bunzl κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-475/19) ⁽¹⁾

(2021/C 452/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Η πρόεδρος του δεύτερου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 312 της 16.9.2019.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2021 — BT Group και Communications Global Network Services κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-482/19) ⁽¹⁾

(2021/C 452/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Η πρόεδρος του δεύτερου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 312 της 16.9.2019.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Σεπτεμβρίου 2021 — Stagecoach Group κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-754/19) ⁽¹⁾

(2021/C 452/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Η πρόεδρος του δεύτερου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ EE C 27 της 27.1.2020.

ISSN 1977-0901 (ηλεκτρονική έκδοση)
ISSN 1725-2415 (έντυπη έκδοση)

Υπηρεσία Εκδόσεων
της Ευρωπαϊκής Ένωσης
L-2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL